

เฉลย
แบบวัดความภูมิใจในตนเอง
“คุณค่าในตน”

ข้อ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 11, 12	5	4	3	2	1
7, 9	1	2	3	4	5

3.3 หน้าที่และแนวทางปฏิบัติของศูนย์สวัสดิภาพเด็ก เยาวชนและสตรีกองบัญชาการตำรวจนครบาลและความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

3.3.1 ชื่อกลยุทธ์ รู้กฎหมาย ไม่ทำผิด

3.3.2 จุดประสงค์

3.3.2.1 เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมทราบหน้าที่ของศูนย์สวัสดิภาพเด็ก เยาวชนและสตรีกองบัญชาการตำรวจนครบาล

3.3.2.2 เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

3.3.2.3 เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เกิดความตระหนักและไม่ทำผิดกฎหมาย

3.3.3 เนื้อหา

3.3.3.1 หน้าที่ของศูนย์สวัสดิภาพเด็ก เยาวชนและสตรีกองบัญชาการตำรวจนครบาล

3.3.3.2 การปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับสตรีและเด็ก

3.3.3.3 ความผิดตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 132

3.3.3.4 ความผิดตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 294

3.3.4 กิจกรรม

3.3.4.1 วิทยากรบรรยายประกอบการใช้สื่อและใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมในกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

3.3.4.2 วิทยากรจัดให้มีการอภิปรายผลร่วมกันและสรุปให้ผู้เข้ารับการอบรมทราบ หลังจบกิจกรรม

3.3.5 สื่อ

3.3.5.1 เอกสารประกอบการบรรยาย

3.3.5.2 เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ

3.3.5.3 เครื่องขยายเสียง

3.3.5.4 สื่ออื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.3.6 การวัดและประเมินผล

3.3.6.1 ใช้แบบวัดและประเมิน ที่กรอกข้อความโดยผู้เข้ารับการอบรม

3.3.6.2 ใช้แบบวัดและประเมิน ที่กรอกข้อความโดยวิทยากร

3.3.6.3 ใช้การสังเกตจากวิทยากร

แบบประเมินพฤติกรรมของผู้เข้ารับการอบรมตามองค์ประกอบ 3.3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3
(วิทยากร เป็นผู้กรอก)

1. ให้วิทยากรแต่ละท่านกรอกความเห็นหลังการสังเกตพฤติกรรมทุกข้อของผู้เข้ารับการอบรม เมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

พฤติกรรมที่แสดงออกของผู้เข้ารับการอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเตรียมตัวของผู้เข้ารับการอบรม					
2. ความมีระเบียบ วินัย					
3. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย					
4. มีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม					
5. มีความสามัคคี					
6. การปรับตัวของผู้เข้ารับการอบรม					
7. กล้าแสดงความคิดเห็นและการกล้าแสดงออก					
8. ผู้เข้ารับการอบรมมีความเข้าใจในเนื้อหาตามจุดประสงค์					
9. เชื่อฟังและให้ความร่วมมือกับวิทยากร					

2. ข้อเสนอแนะของวิทยากร

2.1

.....

2.2

.....

2.3

.....

แบบประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมตามองค์ประกอบ 3.3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

(ผู้เข้ารับการอบรม เป็นผู้กรอก)

1. ให้ผู้เข้ารับการอบรมแต่ละท่านกรอกความเห็นทุกข้อของผู้เข้ารับการอบรม เมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความเหมาะสมของเนื้อหา					
2. ความเหมาะสมของเวลา					
3. ผู้เข้ารับการอบรมเข้าใจหลักการในเนื้อหา					
4. ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ในเนื้อหาเพิ่มมากขึ้น					
5. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำเอาหลักการต่างๆ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
6. การถ่ายทอดองค์ความรู้ของวิทยากร					
7. ความเหมาะสมในการใช้สื่อ และอุปกรณ์					
8. ประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมนี้					
9. ความพึงพอใจที่ได้เข้าร่วมในกิจกรรมนี้					

2. ข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการอบรม

2.1.....

.....

2.2

.....

2.3

.....

ใบความรู้ ตามองค์ประกอบ 3.3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

กองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน มี 3 แผนก คือ

1. แผนกกลางและสถิติ คือ

- 1.1 เกี่ยวกับงานธุรการและงานสารบรรณของกองกำกับการ
- 1.2 ดำเนินงานตามทะเบียนพล งบประมาณการเงินและพัสดุ
- 1.3 รวบรวมสถิติและประวัติของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด หรือหนีหาย พลาดหลง โดยประสานกับสถานีตำรวจนครบาล ศาลคดีเยาวชนและครอบครัวกลาง กองทะเบียนประวัติ อาชญากรรมและหน่วยงานสงเคราะห์เด็กและเยาวชนต่าง ๆ
- 1.4 การทัศนศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชน
- 1.5 การสโมสรสำหรับเด็กและเยาวชน
- 1.6 วิเคราะห์จิตและสุขภาพของเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิด

2. แผนกสอดตรวจตราและควบคุม มีหน้าที่

- 1.7 ตรวจตราจับกุมเด็กและเยาวชน ผู้กระทำความผิดกฎหมาย
- 1.8 สืบสวน สอดส่อง และควบคุมความประพฤติของเด็กและเยาวชน
- 1.9 ควบคุมตรวจตรา สิ่งที่เป็นภัยต่อสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชน

3. แผนกสงเคราะห์และคุ้มครอง มีหน้าที่

- 1.10 ให้การสงเคราะห์เด็กและเยาวชน โดยทำหน้าที่ประสานกับหน่วยงาน ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ทั้งในภาครัฐบาลและเอกชน
- 1.11 เผยแพร่ แนะนำให้ความรู้ด้านสวัสดิศึกษาแก่เด็กนักเรียนและเยาวชน
- 1.12 ติดต่อ พบปะ ให้คำแนะนำกับผู้ปกครอง บิดามารดาของเด็กนักเรียนและเยาวชน ที่มีปัญหาด้านความประพฤติ เพื่อหาแนวทางแก้ไข
- 1.13 ติดตาม สืบหาเด็กและเยาวชน ค้นผู้ปกครอง
- 1.14 ปฏิบัติงานด้านตำรวจชุมชนสัมพันธ์และเยาวชนสัมพันธ์ในพื้นที่เป้าหมายในเขตกรุงเทพมหานคร

แนวทางการปฏิบัติต่อเด็กและสตรี

1. การปฏิบัติต่อเด็ก จะต้องกระทำด้วยความเมตตา เสมือนเป็นลูกหลานของตนเอง
2. เด็กหาย พลาดหลง ถูกลักพา หรือละเมิดสิทธิใดก็ตาม จะต้องได้รับการช่วยเหลือทันทีทันใด ไม่รีรอ เพราะเด็กช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ทั้งอาจถูกถามเป็นปัญหาที่ใหญ่ขึ้น
3. เด็กที่กระทำความผิด จะต้องได้รับการปฏิบัติที่ต่างไปจากผู้ใหญ่ และควบคุมในห้องควบคุมเป็นสัดส่วน ไม่ปะปนกับผู้ใหญ่

4. ไม่ควรนำเด็กซึ่งเป็นผู้เสียหาย ร่วมแสดงทำการชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพของผู้ต้องหา

5. ในการชี้ตัวผู้กระทำความผิด ให้ชี้ในห้องที่จัดไว้ให้ โดยผู้กระทำความผิดไม่เห็นตัวเด็กที่เป็นผู้เสียหายหรือพยาน

6. ในการสอบสวนปากคำเด็กหรือสตรี ซึ่งเป็นผู้เสียหายที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ ให้จัดที่สอบสวนเป็นสัดส่วน แยกจากคดีอื่น และใช้คำซักถามที่สุภาพ

7. ให้ความร่วมมือองค์กรพัฒนาเอกชน และหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือเด็กและสตรีที่ถูกละเมิดสิทธิ

ความผิดตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132

ข้อ 1 การแต่งกายและความประพฤติ ดังต่อไปนี้ ถือว่าไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักเรียน ตามความในข้อ 4 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132

1. นักเรียนชายไว้ผมยาว โดยไว้ผมข้างและกลางศีรษะยาวเกิน 5 เซนติเมตร และชายผมรอบศีรษะไม่ตัดเกรียนชิดผิวน้ำ หรือไว้หนวดหรือเครา นักเรียนหญิงตัดผมหรือไว้ผมยาวเลยต้นคอ หากโรงเรียนหรือสถาบันศึกษาใดอนุญาตให้ไว้ยาวกว่านั้นและไม่รวบให้เรียบร้อย นักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือสิ่งปลอมเพื่อการเสริมสวย

2. เทียวเร่ร่อนอยู่ในสาธารณสถาน หรือ ทำลายทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียนหรือสถานศึกษาหรือสาธารณะสมบัติ

3. แสดงกริยา วาจา หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดที่ไม่สุภาพ

4. มั่วสุม และก่อความเดือดร้อนรำคาญอย่างหนึ่งอย่างใด

5. เล่นการพนันซึ่งต้องห้ามตามกฎหมายการพนัน

6. เทียวเตร่เวลากลางคืนระหว่างเวลา 22.00 นาฬิกา ถึง 04.00 นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น เว้นแต่ไปกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือได้รับอนุญาตจากโรงเรียนหรือสถานศึกษา

7. สูบบุหรี่ สูบกัญชา หรือเสพยา ยาเสพติด หรือของมีเมาอย่างอื่น

8. เข้าไปในสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ หรือสถานอื่นใดซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกัน โรงรับจำนำ หรือสถานการพนันในระหว่างเวลาที่มีการเล่นการพนัน เว้นแต่จะเป็นผู้อาศัยอยู่หรือเยี่ยมญาติในสถานนั้น

9. เข้าไปในงานหรือร่วมสังสรรค์ และงานนั้นมีการเต้นรำหรือการแสดงซึ่งไม่สมควรแก่สภาพของนักเรียน เว้นแต่ไปกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรืองานนั้น บิดามารดาผู้ปกครองหรือสถานศึกษาของนักเรียนคนใดคนหนึ่งเป็นผู้จัด

10. เข้าไปในสถานค้าประเวณี เว้นแต่เป็นผู้อาศัยอยู่ในนั้นหรือเข้าไปเยี่ยมญาติซึ่งอาศัยอยู่ในสถานนั้น

11. คบค้าสมาคมกับผู้หญิงซึ่งประพฤติเพื่อการค้าประเวณี เว้นแต่จะเป็นญาติใกล้ชิดกับหญิงนั้น

12. ประพฤติตนในทำนองชู้สาว

13. มีวัตถุระเบิดที่ดี หรือมีอาวุธติดตัวหรือซ่อนเร้นไว้เพื่อใช้ในการประทุษร้ายก็ดี

14. หลบหนี่การเรียน

ข้อ 2 การแต่งกายและความประพฤติ ดังต่อไปนี้ ถือว่าไม่เหมาะสมกับสภาพของนักศึกษา ตามความในข้อ 4 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 132

1. นักเรียนตัดผม หรือไว้ผมยาวจนด้านข้างและด้านหลังยาวเลยดินผมหรือไว้หนวดเครา นักเรียนหญิงตัดผมหรือไว้ผมยาวเลยคั่นคอ หากโรงเรียนหรือสถาบันศึกษาใดอนุญาตให้ไว้ยาวกว่านั้นก็ไม่ว่าให้เรียบร้อย นักเรียนใช้เครื่องสำอางหรือสิ่งปลอมเพื่อการเสริมสวย

2. สูบกัญชา หรือเสฟสุรา ยาเสพติด หรือของมีนเมาอย่างอื่น

3. กระทำการอันเป็นปฏิปักษ์ต่ออำนาจบริหารของโรงเรียนหรือสถานศึกษาหรือบังคับ ชูเชิญ ยยงส่งเสริม หรือสนับสนุนให้นักเรียนหรือนักศึกษากระทำการเช่นนั้นและ

4. ความประพฤติตามข้อ 1 (2), (3), (4), (5), (8), (10), (11), (12), (13)

ความผิดตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294

1. ประพฤติส่อไปในทางเกเรหรือเที่ยวเร่ร่อนไปในสาธารณะ

2. มั่วสุมและก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ชาวบ้านและผู้สัญจรไปมา

3. ขอทานหรือกระทำการส่อไปในทางขอทาน

4. เล่นการพนันหรือมั่วสุมในวงการพนัน

5. เสฟสุรา สูบบุหรี่ หรือเสฟยาเสพติดให้โทษ หรือของมีนเมาอย่างอื่น หรือเข้าไปในสถานที่จำหน่ายสุราเพื่อเสฟหรือซื้อสุรา

6. เข้าไปในโรงรับจำนำ สถานบริการหรือสถานค้าประเวณี เว้นแต่เป็นผู้อยู่อาศัย

7. ประพฤติตนทำนองชู้สาวในที่สาธารณะ

8. ไม่เรียนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยประถมศึกษา

9. เที่ยวเตร่ในเวลากลางคืนระหว่างเวลา 22.00 น. ถึงเวลา 04.00 น. ของวันรุ่งขึ้น เว้นแต่ไปกับบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง

10. หลบหนีสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์เด็ก

ที่มา: เอกสารประกอบการบรรยาย สำนักงานสวัสดิภาพเด็ก เยาวชนและสตรี กองบัญชาการตำรวจนครบาล

3.4 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการคุมประพฤติ

3.4.1 ชื่อกลยุทธ์ รู้เขา รู้เรา

3.4.2 จุดประสงค์

3.4.2.1 เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมทราบถึงความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการคุมประพฤติ

3.4.2.2 เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมทราบถึงแนวทางการทำงานของเจ้าหน้าที่คุมประพฤติ

3.4.2.3 เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมทราบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุมประพฤติ

3.4.3 เนื้อหา

3.4.3.1 ความหมายของการคุมประพฤติ

3.4.3.2 การคุมประพฤติเด็กและเยาวชน

3.4.3.3 แนวทางในการแก้ไขและฟื้นฟู

3.4.3.4 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุมประพฤติ

3.4.4 กิจกรรม

3.4.4.1 วิทยากรบรรยายประกอบการใช้สื่อและใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมในกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

3.4.4.2 วิทยากรจัดให้มีการอภิปรายผลร่วมกันและสรุปให้ผู้เข้ารับการอบรมทราบ หลังจบกิจกรรม

3.4.5 สื่อ

3.4.5.1 เอกสารประกอบการบรรยาย

3.4.5.2 เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ

3.4.5.3 เครื่องขยายเสียง

3.4.5.4 สื่ออื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.4.6 การวัดและประเมินผล

3.4.6.1 ใช้แบบวัดและประเมิน ที่กรอกข้อความโดยผู้เข้ารับการอบรม

3.4.6.2 ใช้แบบวัดและประเมิน ที่กรอกข้อความโดยวิทยากร

3.4.6.3 ใช้การสังเกตจากวิทยากร

แบบประเมินพฤติกรรมของผู้เข้ารับการอบรมตามองค์ประกอบ 3.4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3
(วิทยากร เป็นผู้กรอก)

1. ให้วิทยากรแต่ละท่านกรอกความเห็นหลังการสังเกตพฤติกรรมทุกข้อของผู้เข้ารับการอบรม เมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

พฤติกรรมการแสดงออกของผู้เข้ารับการอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเตรียมตัวของผู้เข้ารับการอบรม					
2. ความมีระเบียบ วินัย					
3. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย					
4. มีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม					
5. การปรับตัวของผู้เข้ารับการอบรม					
6. กล้าแสดงความคิดเห็นและการกล้าแสดงออก					
7. ผู้เข้ารับการอบรมมีความเข้าใจในเนื้อหาตามจุดประสงค์					
8. เชื่อฟังและให้ความร่วมมือกับวิทยากร					

2. ข้อเสนอแนะของวิทยากร

2.1

.....

2.2

.....

2.3

.....

แบบประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมตามองค์ประกอบ 3.4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

(ผู้เข้ารับการอบรม เป็นผู้กรอก)

1. ให้ผู้เข้ารับการอบรมแต่ละท่านกรอกความเห็นทุกข้อของผู้เข้ารับการอบรม เมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความเหมาะสมของเนื้อหา					
2. ความเหมาะสมของเวลา					
3. ผู้เข้ารับการอบรมเข้าใจหลักการในเนื้อหา					
4. ผู้เข้ารับการอบรมทราบข้อมูลและแนวทางดำเนินงานของกรมคุมประพฤติ					
5. ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ในเนื้อหาเพิ่มมากขึ้น					
6. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำเอาหลักการต่างๆ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
7. การถ่ายทอดองค์ความรู้ของวิทยากร					
8. ความเหมาะสมในการใช้สื่อ และอุปกรณ์					
9. ประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมนี้					
10. ความพึงพอใจที่ได้เข้าร่วมในกิจกรรมนี้					

2. ข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการอบรม

2.1.....

.....

.....

2.2

.....

.....

2.3

.....

.....

ใบความรู้ ตามองค์ประกอบ 3.4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

ความหมายของการคุมประพฤติ

ความหมายที่แท้จริงของการคุมประพฤติ หมายถึง ผู้กระทำความผิดไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ที่ ศาลตัดสินว่ามีความผิดแล้วมีคำพิพากษาให้รอการกำหนดโทษ แต่ให้รอการลงโทษสำหรับ ความผิดนั้น แล้วปล่อยตัวไป เพื่อให้โอกาสแก่ผู้กระทำได้ปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ภายใต้กำหนดเวลาและกำหนดเงื่อนไขเพื่อการควบคุมและสอดส่องที่ศาลจะเห็นสมควร

การคุมประพฤติเด็กและเยาวชนของกรมคุมประพฤติ

เมื่อเด็กและเยาวชนกระทำความผิด จะถูกนำไปดำเนินคดีตามขั้นตอนของกระบวนการ ยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน โดยมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่แรกกับเด็กในระยะแรก คือ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและ เยาวชน ต่อมาเมื่อรัฐบาลมีมติให้ภารกิจงานคุมประพฤติ ผู้กระทำที่เป็นเด็กและเยาวชนมาอยู่ใน ความรับผิดชอบของกรมคุมประพฤติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2544 จากนั้น กรมคุมประพฤติได้รับโอนภารกิจการควบคุมและสอดส่องเด็กและเยาวชนมาจากกรมพินิจและ คุ้มครองเด็กและเยาวชน เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2546 การคุมประพฤติเด็กและเยาวชน จึงเริ่มต้น ขึ้นนับตั้งแต่ศาลมีคำพิพากษาและปล่อยเด็กหรือเยาวชนไม่ว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นจะมีความผิด หรือไม่ก็ตาม และศาลมีคำสั่งให้คุมความประพฤติไว้ โดยศาลอาจวางเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใด หรือ หลายอย่างเกี่ยวกับความประพฤติของเด็กหรือเยาวชน

การคุมประพฤติเด็กและเยาวชน จะแบ่งเป็น 2 กรณีคือ

1. กรณีที่เด็กและเยาวชนไม่มีความผิด แต่มีความประพฤติเสียหายไม่เหมาะสมเมื่อ สวัสดิภาพของเด็กหรือเยาวชนนั้น ศาลอาจปล่อยตัวไปโดยวางเงื่อนไขการคุมความประพฤติไว้ก่อน
2. กรณีเด็กหรือเยาวชนมีความผิด และศาลเห็นว่าควรกำหนดเงื่อนไขการคุมความ ประพฤติศาลอาจปล่อยตัวโดยวางเงื่อนไขคุมความประพฤติหรือพิพากษาให้ส่งตัวไปกักและอบรม โดยกำหนดระยะเวลาไว้ ซึ่งในระยเวลาดังกล่าวศาลอาจจะปล่อยตัวออกจากสถานฝึกอบรม โดย วางเงื่อนไขการคุมความประพฤติไว้

แนวทางในการแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชนของกรมคุมประพฤติ

1. มุ่งเน้นการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิเด็กและเยาวชนที่เข้ามาสู่กระบวนการยุติธรรม ด้วยการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กและเยาวชนให้เป็นไปตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก กฎอันเป็นมาตรฐานขั้นต่ำและสหประชาชาติ ว่าด้วยการบริหารงานยุติธรรมคดีเด็กและเยาวชน (กฎแห่งกรุงปักกิ่ง) ข้อเสนอแนะสหประชาชาติว่าด้วยการบริหารงานยุติธรรมคดี (กฎแห่งกรุงริยาด)

กฎแห่งกรุงโตเกียว ดังนั้น วิธีการที่จะใช้กับเด็กและเยาวชนจะต้องดำเนินการเพื่อให้ประโยชน์ตกอยู่กับตัวเด็กและเยาวชนเป็นสำคัญ ด้วยการให้เด็กและเยาวชนมีโอกาสปรับพฤติกรรมโดยอยู่กับครอบครัวและชุมชน

2. แนวทางแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนกระทำผิดต้องตอบสนองต่อความจำเป็นและความต้องการของเด็กและเยาวชนแต่ละราย โดยคำนึงถึงความแตกต่างกันของเด็กและเยาวชนประเภท และระดับความรุนแรงของปัญหา ซึ่งจะต้องจัดทำเครื่องมือหรือ โปรแกรมให้มีความหลากหลาย สามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม จำเป็น และสอดคล้องต่อสถานการณ์

3. ส่งเสริมการบำบัดแก้ไขฟื้นฟู ในการแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชน จะต้องพิจารณาแก้ไขฟื้นฟูให้ครบในแต่ละด้าน ดังนี้

- ด้านพฤติกรรม
- ด้านสติปัญญาและคุณธรรม
- ด้านอารมณ์และจิตใจ
- ด้านทัศนคติ

ดังนั้น โปรแกรมที่จะใช้ฟื้นฟูจะครอบคลุมในเรื่องดังกล่าวเป็นหลักโดยมีรูปแบบของโปรแกรมหรือกิจกรรมที่จะใช้ ได้แก่

- การบำบัดแบบรายบุคคลหรือกลุ่ม
- การฝึกทักษะทางสังคมด้านต่าง ๆ
- การฝึกอบรมหรือให้ความรู้แก่สมาชิกในครอบครัว
- โปรแกรมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่าง ๆ
- การฝึกฝนกระบวนการคิด
- การส่งเสริมให้การศึกษา การจัดหางาน การรักษาพยาบาล

4. ส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชน การปฏิบัติงานกับเด็กและเยาวชนจะต้องมอบส่งต่อจำเป็นต้องมีเครือข่ายในชุมชน เพื่อให้เด็กหรือเยาวชน ได้รับประโยชน์จากความช่วยเหลือเฉพาะทางได้อย่างเหมาะสม เช่น กรณีการส่งตัวเด็กและเยาวชนเข้ารับการบำบัดปัญหาทางอารมณ์ กับจิตแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญเป็นเครือข่ายการส่งตัวเด็กที่ไม่มีผู้อุปการะดูแล หรือถูกทำร้ายจากบุคคลในครอบครัวไปยังมูลนิธิหรือองค์กรที่ตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือดูแล เป็นต้น จึงจัดให้มีกิจกรรมสร้างสรรค์และพัฒนาเด็กและเยาวชนในชุมชน

5. ส่งเสริมให้ครอบครัวของผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กและเยาวชนอยู่ในสภาพที่พร้อมจะช่วยเหลือและปกป้องคุ้มครองดูแลเด็กไม่ให้หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำ โดยอยู่ในรูปแบบของการให้คำแนะนำปรึกษาปัญหาครอบครัว การปฐมนิเทศผู้ปกครอง ความเข้าใจและสร้างสัมพันธภาพในครอบครัว การจัดกิจกรรมระหว่างเด็กและเยาวชนกับบุคคลในครอบครัว

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงานคุมประพฤติ

ประมวลกฎหมายอาญา ฯลฯ

มาตรา 56 ผู้ใดกระทำความผิด ซึ่งมีโทษจำคุกและในคดีนั้น ๆ ศาลจะลงโทษจำคุกไม่เกินสามปี ถ้าปรากฏว่าผู้นั้นได้รับโทษจำคุกมาก่อน หรือปรากฏว่าได้รับโทษจำคุกมาก่อน แต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ เมื่อศาลได้คำนึงถึงอายุ ประวัติความประพฤติ สติปัญญา การศึกษา อบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ และสิ่งแวดล้อมของผู้นั้น หรือสภาพความผิดหรือ เหตุอันอันควรปรานี แล้วเห็นเป็นการสมควร ศาลจะพิพากษาว่าผู้นั้นมีความผิดแต่รอการกำหนดโทษ หรือกำหนดโทษแต่รอการลงโทษไว้แล้ว ปลดปล่อยตัวไป เพื่อให้โอกาสผู้นั้นกลับตัวภายในระยะเวลาที่ศาลได้กำหนด แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ศาลพิพากษา โดยจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติของผู้นั้นด้วยหรือไม่ก็ได้

เงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติของผู้กระทำความผิดนั้น ศาลอาจกำหนดข้อเดียวหรือหลายข้อดังต่อไปนี้

1. ให้ไปรายงานตัวต่อเจ้าพนักงานที่ศาลระบุไว้เป็นครั้งคราว เพื่อเจ้าพนักงานจะได้สอบถามแนะนำช่วยเหลือหรือตักเตือนตามที่เห็นสมควรในเรื่องความประพฤติและการประกอบอาชีพหรือจัดให้กระทำการกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่เจ้าพนักงานและผู้กระทำความผิดเห็นสมควร
2. ให้ฝึกหัดหรือทำงานอาชีพอันเป็นกิจจะลักษณะ
3. ให้ละเว้นการคบหาสมาคม หรือการประพฤติใดอันอาจนำไปสู่การกระทำความผิดในทำนองเดียวกันอีก
4. ให้ไปรับการบำบัดรักษาการติดยาเสพติดให้โทษ ความบกพร่องทางร่างกายหรือจิตใจหรือความเจ็บป่วยอย่างอื่น ณ สถานที่และตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด
5. เงื่อนไขอื่น ๆ ตามที่ศาลเห็นสมควรกำหนดเพื่อแก้ไขฟื้นฟู หรือป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดมีโอกากระทำความผิดขึ้นอีก

เงื่อนไข ตามที่ศาลได้กำหนดตามความในวรรคก่อนนั้น ถ้าภายหลังความปรากฏแก่ศาลตามคำขอของผู้กระทำความผิด ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้นั้น ผู้อนุบาลของผู้นั้น พนักงานอัยการหรือเจ้าพนักงานว่าพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องแก่การควบคุมความประพฤติของผู้กระทำความผิดได้เปลี่ยนแปลงไป เมื่อศาลเห็นสมควรศาลอาจแก้ไขเพิ่มเติมหรือเพิกถอนข้อหนึ่งข้อใดเสียก็ได้หรือจะกำหนดเงื่อนไขข้อใด ตามที่กล่าวในวรรคก่อนที่ศาลยังมิได้กำหนดไว้เพิ่มเติมขึ้นอีกก็ได้

มาตรา 57 เมื่อความปรากฏแก่ศาลเอง หรือความปรากฏตามคำแถลงของพนักงานอัยการ หรือเจ้าพนักงานว่าผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนดตามมาตรา 56 ศาลอาจ ตักเตือนผู้กระทำความผิด หรือกำหนดการลงโทษที่ยังไม่ได้กำหนดหรือลงโทษซึ่งรอไว้ นั่นก็ได้

มาตรา 58 เมื่อความปรากฏแก่ศาลเอง หรือความปรากฏตามคำแถลงของโจทก์ หรือ เจ้าพนักงานว่าภายในเวลาที่ศาลกำหนดตามมาตรา 56 ผู้ที่ถูกศาลพิพากษาได้กระทำความผิดอัน มิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษและศาลพิพากษาลงโทษจำคุกสำหรับ ความผิดนั้น ให้ศาลที่พิพากษาคดีหลังกำหนดโทษที่รอการกำหนดไว้ในคดีก่อนบวกเข้ากับโทษ ในคดีหลัง หรือบวกโทษเข้ากับโทษในคดีหลัง หรือบวกโทษที่รอการลงโทษไว้ในคดีก่อนเข้ากับ โทษคดีหลังแล้วแต่กรณี

แต่ถ้าภายในเวลาที่ศาลได้กำหนดตามมาตรา 56 ผู้นั้นมิได้กระทำความผิดดังกล่าวมาใน วรณแรก ให้ผู้นั้นพ้นจากการที่ถูกกำหนดโทษหรือถูกลงโทษในคดีนั้นแล้วแต่กรณี

มาตรา 74 เด็กอายุกว่าเจ็ดปี แต่ยังไม่เกินสิบสี่ปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็น ความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ แต่ให้ศาลมีอำนาจที่จะดำเนินการต่อไปนี้

- (1) ว่ากล่าวตักเตือนเด็กนั้นแล้วปล่อยตัวไป และถ้าศาลเห็นสมควรจะเรียกบิดา มารดาผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่มาตักเตือนด้วยก็ได้
- (2) ถ้าศาลเห็นว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองสามารถดูแลเด็กนั้นได้ศาลจะมีคำสั่งให้มอบ ตัวเด็กนั้นให้แก่บิดามารดา ผู้ปกครองไปโดยวางข้อกำหนดให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองระวังเด็ก นั้นไม่ให้ก่อเหตุร้ายตลอดเวลาที่ศาลกำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสามปี และกำหนดจำนวนเงินตามที่ เห็นสมควร ซึ่งบิดามารดา หรือผู้ปกครองจะต้องชำระต่อศาลไม่เกินครั้งละหนึ่งพันบาท ในเมื่อ เด็กนั้นก่อเหตุร้ายขึ้น

ถ้าเด็กนั้นอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นนอกจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และศาลเห็นว่า ไม่สมควรจะเรียกบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาวางข้อกำหนดดังกล่าวข้างต้น ศาลจะเรียกตัวบุคคล ที่เด็กนั้นอาศัยอยู่มาสอบถามว่าจะยอมรับข้อกำหนดทำนองที่บัญญัติไว้สำหรับบิดามารดา หรือ ผู้ปกครองดังกล่าวมาข้างต้นหรือไม่ก็ได้ถ้าบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ยอมรับข้อกำหนดเช่นนั้นก็ให้ ศาลมีคำสั่งมอบตัวเด็กให้แก่บุคคลผู้นั้นไปโดยวางข้อกำหนดดังกล่าว

- (3) ในกรณีที่ศาลมอบตัวเด็กให้แก่บิดามารดาผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ ตาม (2) ศาลจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤตินั้น เช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในมาตรา 56 ด้วยก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ศาลแต่งตั้งพนักงานคุมประพฤติ หรือพนักงานอื่นใด เพื่อคุมประพฤติ เด็กนั้น

(4) ถ้าเด็กนั้นไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือมีแต่ศาลเห็นว่าไม่สามารถดูแลเด็กนั้นได้หรือถ้าเด็กอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นนอกจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และบุคคลนั้นไม่ยอมรับข้อกำหนดดังกล่าวใน (2) ศาลจะมีคำสั่งให้มอบตัวเด็กนั้นให้อยู่กับบุคคลหรือองค์การที่ศาลเห็นสมควรเพื่อดูแลอบรมและสั่งสอนตามระยะเวลาที่ศาลกำหนดไว้ ในเมื่อบุคคลหรือองค์การนั้นยินยอมในกรณีเช่นว่านี้ ให้บุคคลหรือองค์การนั้นมีอำนาจ เช่น ผู้ปกครองเฉพาะเพื่อดูแลอบรมและสั่งสอน รวมตลอดถึงการกำหนดที่อยู่และการจัดให้เด็กมีงานทำ ตามสมควรหรือ

(5) ส่งตัวเด็กนั้นไปยังโรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรมหรือสถานที่ซึ่งจัดตั้งเพื่อฝึกและอบรมเด็ก ตลอดระยะเวลา ที่ศาลกำหนด แต่อย่าให้เกินกว่าที่เด็กนั้นจะมีอายุครบสิบแปดปี คำสั่งของศาลดังกล่าวใน (2) (3) (4) และ (5) นั้น ถ้าในขณะใดภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนดไว้ ความปรากฏแก่ศาลโดยศาลรู้เองหรือตามคำแนะนำของผู้มีส่วนได้เสีย พนักงานอัยการหรือบุคคลหรือองค์การที่ศาลมอบตัวเด็กเพื่อดูแลอบรม และสั่งสอนหรือเจ้าพนักงานว่าพฤติกรรมเกี่ยวกับคำสั่งนั้น ได้เปลี่ยนแปลงไปก็ให้ศาลมีอำนาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งนั้น หรือมีคำสั่งใหม่ตามอำนาจในมาตรานี้

มาตรา 75 ผู้ใดอายุกว่าสิบสี่ปีแต่ยังไม่เกินสิบเจ็ดปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ให้ศาลพิจารณาถึงความรู้ผิดชอบและสิ่งอื่นทั้งปวงเกี่ยวกับผู้นั้นในอันที่จะควรวินิจฉัยว่าควรพิพากษาลงโทษผู้นั้นหรือไม่ ถ้าศาลเห็นว่าไม่สมควรพิพากษาลงโทษ ก็ให้จัดการตามมาตรา 74 หรือถ้าศาลเห็นสมควรพิพากษาลงโทษก็ให้ลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดลงครึ่งหนึ่ง

- ที่มา:
1. วารสารกรมคุมประพฤติ, 2547, ปีที่ 11 ฉบับที่ 1, หน้า 22-23
 2. วารสารกรมคุมประพฤติ, 2547, ฉบับพิเศษ, หน้า 52-54

3.5 พัฒนศึกษาเรือนจำกลาง บางขวาง

3.5.1 ชื่อโครงการ โครงการพัฒนศึกษาเรือนจำกลาง บางขวาง

3.5.2 หลักการและเหตุผล

ตามที่ทราบกันอยู่ว่า สภาพปัญหาของเยาวชนที่ปรากฏพบว่านักเรียนต่าง ๆ มีพฤติกรรม การหนีเรียนไปเล่นเกมส์ ออกจากบ้านแต่ไม่มาเรียน ปัญหาทะเลาะวิวาท และ ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่าง ๆ อันจะก่อให้เกิดเป็นปัญหาทางสังคมติดตามมา บางครั้งก่อคดีรุนแรง เช่น ทำร้ายร่างกายถึงชีวิต คดีข่มขืนแล้วฆ่า คดีค้ายาเสพติด ฯลฯ พฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนี้ เยาวชนไม่เคยคำนึงถึงผลที่ตามมาในส่วนของบทลงโทษ ทางโรงเรียนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการแก้ปัญหาดังกล่าว จึงเห็นควรให้มีโครงการ พัฒนศึกษาเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต เพื่อพัฒนาเยาวชนให้มีความพร้อมทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญาเพื่อพัฒนาชาติต่อไป

3.5.3 วัตถุประสงค์

- 3.5.3.1 เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมรู้และเข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของเรือนจำกลาง บางขวาง
- 3.5.3.2 เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ศึกษาสภาพความเป็นไปภายในทัณฑสถาน
- 3.5.3.3 เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมเห็นบทลงโทษทางสังคมและเกิดความตระหนักในการที่จะนำมา ปรับปรุงความประพฤติของตนเอง ได้อย่างเหมาะสม

3.5.4 เป้าหมาย

3.5.4.1 ด้านปริมาณ

- นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน

3.5.4.2 ด้านคุณภาพ

- เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษานอกสถานที่และพบเห็นสภาพความเป็นไปของผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและถูกลงโทษตามความผิดที่ได้กระทำได้

3.5.5 ขั้นตอนการดำเนินงาน

- ขั้นตอนเตรียมการ
 1. ประชุมผู้เกี่ยวข้อง
 2. วางแผนในการดำเนินงาน
- ขั้นตอนดำเนินการ
 - 1 กำหนดวัน-เวลาในการพัฒนศึกษา

2. ทำจดหมายประสานงานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และทำหนังสือขอ

อนุญาตผู้ปกครองนักเรียน

- ขั้นสรุปผล/ ประเมินผล

1. ใช้แบบวัดและประเมิน ที่กรอกข้อความโดยผู้เข้ารับการอบรม

2. ใช้แบบวัดและประเมิน ที่กรอกข้อความโดยวิทยากร

3.5.6 ระยะเวลาในการดำเนินการ

2 เดือน

3.5.7 สถานที่

เรือนจำกลางบางขวาง

3.5.8 งบประมาณ

10,000.-บาท

3.5.9 ผู้รับผิดชอบโครงการ

ฝ่ายปกครอง

3.5.10 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

3.5.10.1 ผู้เข้ารับการอบรมรู้และเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของเรือนจำกลางบางขวาง

3.5.10.2 ผู้เข้ารับการอบรมได้ศึกษาสภาพความเป็นไปภายในทัณฑสถาน

3.5.10.3 ผู้เข้ารับการอบรมเห็นบทลงโทษทางสังคมและเกิดความตระหนักในการที่จะนำมา ปรับปรุงความประพฤติของตนเอง ได้อย่างเหมาะสม

แบบประเมินพฤติกรรมของผู้เข้ารับการอบรมตามองค์ประกอบ 3.5 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

(วิทยากร เป็นผู้กรอก)

1. ให้วิทยากรแต่ละท่านกรอกความเห็นหลังการสังเกตพฤติกรรมทุกข้อของผู้เข้ารับการอบรม เมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

พฤติกรรมแสดงออกของผู้เข้ารับการอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเตรียมตัวของผู้เข้ารับการอบรม					
2. ความมีระเบียบ วินัย					
3. มีความสนใจในการไปทัศนศึกษา					
4. มีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม					
5. มีความสามัคคี					
6. การปรับตัวของผู้เข้ารับการอบรม					
7. เข้าใจสภาพความเป็นไปของสังคมที่จะต้องประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบของกฎหมาย					
8. กล้าแสดงความคิดเห็นและการกล้าแสดงออก					
9. ผู้เข้ารับการอบรมมีความเข้าใจในเนื้อหาตามจุดประสงค์					
10. เชื่อฟังและให้ความร่วมมือกับวิทยากร					

2. ข้อเสนอแนะของวิทยากร

2.1.....

.....

.....

2.2

.....

.....

2.3

.....

.....

แบบประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมตามองค์ประกอบ 3.5 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3
(ผู้เข้ารับการอบรม เป็นผู้กรอก)

1. ให้ผู้เข้ารับการอบรมแต่ละท่านกรอกความเห็นทุกข้อของผู้เข้ารับการอบรม เมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความเหมาะสมของเนื้อหา					
2. ความเหมาะสมของเวลา					
3. ผู้เข้ารับการอบรมเข้าใจหลักการในเนื้อหา					
4. ผู้เข้ารับการอบรมเกิดแนวคิดในการปฏิบัติตนเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข					
5. ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ในเนื้อหาเพิ่มมากขึ้น					
6. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำเอาหลักการต่างๆ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
7. การถ่ายทอดองค์ความรู้ของวิทยากร					
8. ความเหมาะสมในการใช้สื่อ และอุปกรณ์					
9. ประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการนี้					
10. ความพึงพอใจที่ได้เข้าร่วมในโครงการนี้					

2. ข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการอบรม

2.1.....

.....

.....

2.2

.....

.....

2.3

.....

.....

หน่วยการเรียนรู้ (Module) ที่ 4

ความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียน

คำอธิบายหน่วยการเรียนรู้ (8 ชั่วโมง)

ศึกษาถึงพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมและอารมณ์ของเยาวชนโดยการวิเคราะห์ ทฤษฎีทางด้านจิตวิทยาวัยรุ่น ตลอดจนแนวทางแก้ไขปัญหาด้านพฤติกรรมที่มักเกิดขึ้นบ่อยๆ

4.1 อบรมให้ความรู้ผู้ปกครองในเรื่องจิตวิทยาวัยรุ่น

4.1.1 ชื่อกลยุทธ์ ด้วยรักและผูกพัน

4.1.2 จุดประสงค์

4.1.2.1 เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมทราบหลักจิตวิทยาวัยรุ่น

4.1.2.2 เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมเข้าใจเหตุผลที่ต้องศึกษาจิตวิทยาวัยรุ่น

4.1.2.3 เพื่อให้ผู้เข้าอบรมได้เข้าใจพฤติกรรมการรวมกลุ่มของวัยรุ่นและการแก้ไขปัญหากลุ่ม

4.1.2.4 เพื่อให้ผู้เข้าอบรมมีแนวทางการแก้ไขปัญหายังรุ่น

4.1.3 เนื้อหา

4.1.3.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวัยรุ่น

4.1.3.2 เหตุผลที่ต้องศึกษาจิตวิทยาวัยรุ่น

4.1.3.3 ความต้องการและความสนใจของวัยรุ่น

4.1.3.4 สาเหตุของพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่น

4.1.3.5 การแก้ไขปัญหายังรุ่น

4.1.4 กิจกรรม

4.1.4.1 วิทยากรบรรยายประกอบการใช้สื่อและใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมในกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

4.1.4.2 วิทยากรจัดให้มีการอภิปรายผลร่วมกันและสรุปให้ผู้เข้ารับการอบรมทราบ หลังจบกิจกรรม

4.1.4.3 กำหนดกิจกรรมให้ผู้เข้ารับการอบรมนำไปปฏิบัติ 1 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1

วิทยาการแจกแบบประเมินตนเอง (SDQ) (สำหรับผู้ปกครองประเมินนักเรียน) พร้อมสรุป
คะแนนให้ผู้ปกครองได้ทราบ

4.1.5 สื่อ

4.1.5.1 เอกสารประกอบการบรรยาย

4.1.5.2 เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ

4.1.5.3 เครื่องขยายเสียง

4.1.5.4 สื่ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.1.6 การวัดและประเมินผล

4.1.6.1 ใช้แบบวัดและประเมิน ที่กรอกข้อความโดยผู้เข้ารับการอบรม

4.1.6.2 ใช้แบบวัดและประเมิน ที่กรอกข้อความโดยวิทยากร

แบบประเมินพฤติกรรมของผู้เข้ารับการอบรมตามองค์ประกอบ 4.1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

(วิทยากร เป็นผู้กรอก)

1. ให้วิทยากรแต่ละท่านกรอกความเห็นหลังการสังเกตพฤติกรรมทุกข้อของผู้เข้ารับการอบรม เมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

พฤติกรรมการแสดงออกของผู้เข้ารับการอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเตรียมตัวของผู้เข้ารับการอบรม					
2. ความร่วมมือของผู้ปกครอง					
3. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย					
4. มีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม					
5. การมีส่วนร่วม					
6. กล้าแสดงความคิดเห็นและการกล้าแสดงออก					
7. ผู้เข้ารับการอบรมมีความเข้าใจในเนื้อหาตามจุดประสงค์					
8. เชื้อฟังและให้ความร่วมมือกับวิทยากร					

2. ข้อเสนอแนะของวิทยากร

2.1

2.2

2.3

แบบประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมตามองค์ประกอบ 4.1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4
(ผู้รับการอบรม เป็นผู้กรอก)

1. ให้ผู้รับการอบรมแต่ละท่านกรอกความเห็นทุกข้อของผู้รับการอบรม เมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

ความคิดเห็นของผู้รับการอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความเหมาะสมของเนื้อหา					
2. ความเหมาะสมของเวลา					
3. ผู้รับการอบรมเข้าใจหลักการในเนื้อหา					
4. ผู้รับการอบรมเกิดความเข้าใจในเรื่องจิตวิทยาวัยรุ่น					
5. ผู้รับการอบรมมีความรู้ในเนื้อหาเพิ่มมากขึ้น					
6. ผู้รับการอบรมสามารถนำเอาหลักการต่างๆ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
7. การถ่ายทอดองค์ความรู้ของวิทยากร					
8. ความเหมาะสมในการใช้สื่อ และอุปกรณ์					
9. ประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมนี้					
10. ความพึงพอใจที่ได้เข้าร่วมในกิจกรรมนี้					

2. ข้อเสนอแนะของผู้รับการอบรม

2.1.....

.....

2.2

.....

2.3

.....

ใบความรู้ จิตวิทยาวัยรุ่น ตามองค์ประกอบที่ 4.1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวัยรุ่น

เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปในหมู่ของนักจิตวิทยา นักการศึกษาตลอดจนผู้มีหน้าที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องกับวัยรุ่นแล้วว่า “วัยรุ่นเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อแห่งชีวิต” ในสังคมปัจจุบันจะพบว่าวัยรุ่นจำนวนไม่น้อยมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่อสังคม ไม่ว่าจะเป็นปัญหาในครอบครัว ในสถานศึกษา ในท้องถิ่นชุมชน และกลายเป็นปัญหาระดับชาติ นอกจากนี้ยังมีปัญหาทางเพศ ปัญหาการติดยาเสพติด การรวมกลุ่มเล่นการพนัน การยกพวกตีกัน การเดินประท้วงการที่จะช่วยให้วัยรุ่นเจริญเติบโตเป็นพลเมืองดี และเป็นทรัพยากรที่มีค่าของประชาชาติได้มากน้อยเพียงใดนั้น เป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่ไม่ว่าจะเป็นบิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง จะต้องช่วยกันประคับประคองช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อให้ผ่านไปด้วยดี

ความสำคัญในการศึกษาพฤติกรรมของวัยรุ่น

1. เพื่อความเข้าใจวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านต่าง ๆ มากมาย แตกต่างจากวัยอื่น ๆ
2. เพื่อเป็นการหาแนวทางป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาทางด้านต่าง ๆ ที่เกิดจากวัยรุ่น
3. เพื่อเป็นแนวทางในการหาวิธีแก้ไขปัญหที่เกิดจากวัยรุ่น
4. เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ ของวัยรุ่น
5. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนที่เหมาะสมกับวัยรุ่น
6. เพื่อเป็นการช่วยลดปัญหาทางสังคม
7. เพื่อช่วยให้ประชาชาติมั่นคง มีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ

“วัยรุ่น” คืออะไร

“วัยรุ่น” (Adolescence) มาจากรากศัพท์ภาษาละติน Adolescere ซึ่งแปลว่า To Grow to Maturity หมายความว่า การเจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะ ส่วนภาษาไทยคำว่าวัยรุ่น แปลจากพจนานุกรมบัณฑิตราชสถาน ฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ.2530 คือ วัยย่างเข้าสู่หนุ่มสาว ซึ่งในความหมายโดยรวมแล้ว วัยรุ่น หมายถึง วัยที่พัฒนาการพ้นจากวัยเด็กสู่วัยหนุ่มสาว มีการเปลี่ยนแปลงทุกด้านทั้งร่างกาย จิตใจ สังคมและอารมณ์ เป็นวัยที่เริ่มมีวุฒิภาวะทางเพศ พร้อมทั้งจะเป็นพ่อคนแม่คนได้ เป็นวัยเจริญพันธุ์

เหตุผลที่ต้องศึกษาจิตวิทยาวัยรุ่น

1. เพื่อหาทางส่งเสริมให้เด็กวัยรุ่นเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต
2. เพื่อช่วยเหลือเด็กวัยรุ่นให้รู้จักแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น
3. เพื่อเข้าใจลักษณะธรรมชาติของวัยรุ่น
4. เพื่อเกิดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับเรื่องราวของวัยรุ่น
5. เพื่อเป็นการเพิ่มประสบการณ์เมื่อต้องเผชิญกับพฤติกรรมต่าง ๆ ของวัยรุ่น

ประโยชน์ที่จะได้รับการศึกษาจิตวิทยาวัยรุ่น

1. ทำให้รู้สาเหตุความประพฤติของเด็กวัยรุ่นที่แสดงออก ความประพฤติทุกอย่าง เมื่อรู้สาเหตุก็พอที่จะอบรมสั่งสอนแก้ไขได้
2. ทำให้ไม่ทอดทิ้งเด็กที่หมดหวัง และหาวิธีการต่าง ๆ ที่จะช่วยเหลือ
3. ทำให้เข้าใจและยอมรับได้ว่า เด็กทุกคนไม่เหมือนกัน มีความแตกต่างกันก็จะต้องศึกษาเป็นรายคนต่อไป และช่วยให้ใจกว้างขึ้น ฟ้นคลายความเครียดลงได้
4. ทำให้เข้าใจขั้นตอนการพัฒนาการต่าง ๆ ของวัยรุ่น และพร้อมที่จะให้ความรัก ความอบอุ่น
5. ทำให้เป็นคนช่างสังเกต รู้วิธีการศึกษาการเก็บข้อมูล เพื่อที่จะช่วยตัดสินใจว่าเด็กคนหนึ่ง ๆ จำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลืออย่างไร

ลักษณะความต้องการของวัยรุ่น

1. ต้องการอาหารที่มีคุณค่าต่อร่างกาย เพราะร่างกายกำลังเจริญเติบโตเต็มที่
2. ต้องการอยู่ในกลุ่มเพื่อน ต้องการเพื่อน เพื่อนจะมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมาก
3. ต้องการออกกำลังกาย เล่นกีฬา ทำกิจกรรม
4. ต้องการการพักผ่อนที่เพียงพอ วัยรุ่นชอบนอนมาก ส่วนมากจะนอนตื่นสาย นอนกลางวัน ชอบท่องเที่ยวสถานที่แปลก ๆ
5. ต้องการเลียนแบบผู้ที่ตนนิยมชื่นชอบ อาทิเช่น เลียนแบบดารานักแสดง นักร้อง นักกีฬา นายแบบ นางแบบ บุคคลโด่งดังที่มีชื่อเสียง ครู อาจารย์
6. ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ เพราะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมากทางร่างกาย อาจจะเจริญเติบโตเร็วหรือช้ากว่าเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกัน
7. ต้องการดำรงชีวิตอย่างอิสระ ไม่ชอบการเข้มงวดกวดขันควบคุมมาก ต้องการทำอะไรด้วยตนเองเพราะเขารู้สึกว่าเขาเป็นผู้ใหญ่แล้ว
8. ต้องการปรัชญาชีวิตของตนเอง มีความนึกคิด มีอุดมคติของตนเอง
9. ต้องการมีชีวิตที่ก้าวหน้า มีชีวิตที่ดี มีความสุข มีเงินใช้

10. ต้องการใช้เวลาอย่างมีประโยชน์ ต้องการทำตนให้เป็นประโยชน์ในสังคม สนใจเรื่องสังคม การเมืองการปกครอง

11. ต้องการความสำเร็จในชีวิต ต้องการงานเสร็จ เรียนสำเร็จเร็ว ๆ จะได้ประกอบอาชีพ มีเงินใช้เองไม่ต้องขอพ่อแม่

12. ต้องการทางเพศ มีความรัก อยากมีชีวิตคู่ มีแฟน มีคนรัก และแสดงความรักกับคนที่ตนเองรัก พอใจ

วิธีการส่งเสริมและตอบสนองความต้องการและพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ ของวัยรุ่นในฐานะที่เป็นผู้ปกครอง พ่อแม่ ควรตอบสนองดังนี้

1. ให้โอกาสได้อยู่ในกลุ่มเพื่อน คบเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ ไม่ควรห้ามปรามเคร่งครัด แต่ควรหาโอกาสให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องการคบเพื่อน การวางตัวที่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างเพศ แต่อย่าสั่งสอนพร่ำบ่นมากเกินไป
2. ส่งเสริมให้เด็กวัยรุ่นได้ออกกำลังกายอย่างเพียงพอ หากกิจกรรมที่ทำร่วมกันระหว่างพ่อแม่ลูกเพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดี อาทิเช่น ทำความสะอาดบ้าน จัดสวน ซ่อมแซมบ้าน
3. ควรให้เด็กวัยรุ่นได้มีเวลาพักผ่อน อาจจะพาไปพักผ่อนต่างจังหวัด ท่องเที่ยวในสถานที่แปลก และให้ความรู้เพื่อเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศบ้าง หรืออนุญาตให้เขาได้ไปทัศนากับเพื่อนบ้านเป็นบางครั้ง
4. ทำตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี พยายามทำให้ครอบครัวอบอุ่นมีความรัก ความเข้าใจ หากทางป้องกันมิให้เด็กเลียนแบบผิด ๆ จากบุคคลในสังคม
5. ให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กมีปัญหา เมื่อสังเกตเห็นว่าเด็กมีพฤติกรรมแตกต่างจากเดิมมาก หรือแตกต่างจากเพื่อนรุ่นเดียวกัน
6. ปลุกฝังการพึ่งตนเองและมอบหมายหน้าที่ให้ทำในบ้าน เพื่อให้เขามีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ ถูกที่ดีและพลเมืองดี
7. ส่งเสริมให้ได้รับการศึกษาเล่าเรียนเต็มความสามารถของเด็ก
8. พยายามอย่าขัดขวางการทำกิจกรรมของเด็ก โดยการใช้งานทันที การให้ทำกิจกรรมทันทีจะก่อให้เกิดอารมณ์ขุ่นมัว ผู้ปกครอง พ่อแม่ควรใจเย็น

ความสนใจของเด็กวัยรุ่น

1. สนใจการเล่นที่ต้องการเคลื่อนไหวร่างกาย ออกกำลังกาย การเล่นเกมส์ ทำกิจกรรมต่าง ๆ
2. สนใจอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ อาทิเช่น นวนิยาย นิยาย ผจญภัยลึกลับ กำลังภายใน และสนใจทางวิทยาศาสตร์ การทดลอง เพราะอยากรู้อยากเห็นอยากรลอง
3. สนใจสัตว์เลี้ยง เช่น สุนัข แมว นก ปลาตู้

4. สนใจร่างกายของตนเอง เช่น รูปร่างสัดส่วน หน้าตา การแต่งกาย เสื้อผ้า เครื่องสำอาง
5. สนใจสังคม เช่น ข่าว ความเคลื่อนไหวทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง การใช้แรงงาน ชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคม สนใจที่จะช่วยเหลือสังคม เหตุการณ์บ้านเมือง และการวิจารณ์ต่าง ๆ สนใจที่จะร่วมงานเลี้ยง สัมพันธ์กับเพื่อนฝูง
6. สนใจคบเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศ
7. สนใจเล่น เช่น การเล่นเกมที่ต้องใช้พลังงานมาก ๆ เล่นเป็นทีม มีกติกาแน่นอน ต้องใช้ไหวพริบ เช่น กีฬาประเภทฟุตบอล บาสเกตบอล แขนด์บอล วอลเลย์บอล
8. สนใจงานที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ เพราะเป็นวัยที่ต้องการพัฒนาทางด้านสติปัญญา
9. สนใจงานอดิเรก เช่น อ่านหนังสือ เล่นดนตรี ฟังเพลง เล่นกีฬา สะสมสิ่งของซ่อมเครื่องไฟฟ้า ประดิษฐ์สิ่งของต่าง ๆ
10. สนใจเรื่องการประกอบอาชีพ ทำงานหารายได้ในช่วงปิดเทอม เสาร์อาทิตย์

วิธีส่งเสริมความสนใจของเด็กวัยรุ่น

1. ควรให้เด็กวัยรุ่นรู้จักลงมือกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง คิดเอง เห็นเอง เพื่อให้เขาเชื่อและเข้าใจ เขาจะได้เชื่ออย่างมีเหตุผล มีความเชื่อมั่นในตนเอง
2. พยายามฝึกให้เด็กวัยรุ่นเป็นคนอ่านมาก ฟังมาก โดยการจัดหาหนังสือที่ดีมีประโยชน์เหมาะสมสำหรับวัยของเขา
3. ส่งเสริมให้เล่นกีฬาที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย กีฬากลางแจ้ง
4. ให้ความรักความอบอุ่น และกำลังใจแก่เด็กวัยรุ่นเพราะวัยรุ่นต้องการมาก
5. มอบหมายงานให้ทำ ควรให้ทำเป็นกลุ่มตามที่เขาถนัด สนใจ และตามระดับความสามารถของเขา เพื่อให้เขาภาคภูมิใจเมื่อประสบผลสำเร็จ
6. มีบริการแนะแนวช่วยเหลือเมื่อเด็กวัยรุ่นมีปัญหาการปรับตัว การเลือกอาชีพ
7. แนะนำให้เขารู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ หางานให้ทำเพื่อจะได้มีรายได้ เกิดความภาคภูมิใจ
8. มีการจัดกิจกรรมให้เขาสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ เพื่อเป็นการวางรากฐานการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม โดยจัดกิจกรรมสอดแทรกในรูปแบบการสอนเป็นกระบวนการกลุ่ม
9. ครูควรจัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่มีความหมายต่อเด็ก รวมทั้งเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
10. ครูควรสร้างบรรยากาศ การเรียน การสอน สถานที่เรียนให้น่าสนุกสนาน เร้าใจ ภูมิใจ ให้เด็กอยากศึกษาเล่าเรียน

ที่มา: ดร.ณิ ศิริคุ้มวงศ์, 2549, เอกสารประกอบวิชา จิตวิทยาวัยรุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

แบบประเมินตนเอง SDQ
(สำหรับผู้ปกครองประเมินนักเรียน)

ชื่อ – สกุล นักเรียนประเมิน นาย.....ชั้น ปวช...../

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย X ในช่องท้ายแต่ละข้อให้ครบทุกข้อ

พฤติกรรมประเมิน	ไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง
1. ห่วงใยความรู้สึกคนอื่น	☐	☐	☐
2. อยู่ไม่นิ่ง ฉุนฉุนนาน ๆ ไม่ได้	☐	☐	☐
3. มักบ่นว่าปวดศีรษะ ปวดท้อง หรือไม่สบาย	☐	☐	☐
4. เต็มใจแบ่งปันสิ่งของให้เพื่อน	☐	☐	☐
5. มักจะอาละวาด หรือโมโหง่าย	☐	☐	☐
6. ค่อนข้างแยกตัว ชอบเล่นคนเดียว	☐	☐	☐
7. เชื่อฟัง มักทำตามผู้ใหญ่ต้องการ	☐	☐	☐
8. กังวลใจหลายเรื่อง คิดวกกังวลเสมอ	☐	☐	☐
9. เป็นที่พึ่งได้เวลาที่คนอื่นเสียใจ อารมณ์ไม่ดีหรือไม่สบาย	☐	☐	☐
10. อยู่ไม่สุข รุนวายเป็นอย่างมาก	☐	☐	☐
11. มีเพื่อนสนิท	☐	☐	☐
12. มักมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับคนอื่น หรือรังแกคนอื่น	☐	☐	☐
13. ดูไม่มีความสุข ท้อแท้ ร้องไห้บ่อย	☐	☐	☐
14. เป็นที่ชื่นชมของเพื่อน	☐	☐	☐
15. วอกแวกง่าย สมาธิสั้น	☐	☐	☐
16. เครียด ไม่ยอมห่างเวลาอยู่ในสถานการณ์ไม่คุ้น	☐	☐	☐
17. ใจดีกับคนที่เล็กกว่า	☐	☐	☐
18. ชอบโกหก หรือขี้โก่ง	☐	☐	☐
19. ถูกเด็กคนอื่นล้อเลียนหรือรังแก	☐	☐	☐
20. ชอบอาสาช่วยเหลือคนอื่น (พ่อแม่, ครู, เพื่อน)	☐	☐	☐
21. คิดก่อนทำ	☐	☐	☐
22. ขโมยของที่บ้าน ที่โรงเรียน หรืออื่น ๆ	☐	☐	☐
23. เข้ากับผู้ใหญ่ได้ดีกว่าเด็กวัยเดียวกัน	☐	☐	☐
24. ขี้กลัว รู้สึกหวาดกลัวง่าย	☐	☐	☐
25. ทำงานได้จนเสร็จ มีความตั้งใจในการทำงาน	☐	☐	☐

คุณมีความคิดเห็นหรือความกังวลอีกหรือไม่.....

คะแนนด้านที่ 1 แปลผล.....

คะแนนด้านที่ 2 แปลผล.....

คะแนนด้านที่ 3 แปลผล.....

คะแนนด้านที่ 4 แปลผล.....

รวมคะแนนทั้ง 4 ด้าน แปลผล.....

คะแนนสัมพันธภาพทางสังคม แปลผล.....

โดยรวมท่านคิดว่าเด็กมีปัญหาในด้านใดด้านหนึ่งต่อไปนี้หรือไม่

ด้านอารมณ์ ด้านสมาธิ ด้านพฤติกรรม หรือความสามารถเข้ากับผู้อื่น

☐ ไม่

☐ ใจมีปัญหาเล็กน้อย

☐ ใจ มีปัญหาชัดเจน

☐ ใจ มีปัญหายังมาก

ถ้าท่านตอบว่า “ไม่” ไม่ต้องตอบข้อต่อไป

ถ้าท่านตอบว่า “ใช่” กรุณาตอบข้อต่อไป

ปัญหานี้เกิดขึ้นมานานเท่าไรแล้ว

☐ น้อยกว่า 1 เดือน

☐ 1-5 เดือน

☐ 6-12 เดือน

☐ มากกว่า 1 ปี

ปัญหานี้ทำให้เด็กรู้สึกไม่สบายใจหรือไม่

☐ ไม่เลย

☐ เล็กน้อย

☐ ค่อนข้างมาก

☐ มาก

ปัญหานี้รบกวนชีวิตประจำวันของเด็กในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้หรือไม่

	ไม่	เล็กน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก
ความเป็นอยู่ที่บ้าน	☐	☐	☐	☐
การคบเพื่อน	☐	☐	☐	☐
การเรียนในห้อง	☐	☐	☐	☐
กิจกรรมยามว่าง	☐	☐	☐	☐

ปัญหาของเด็กทำให้ท่านหรือครอบครัวเกิดความยุ่งยากหรือไม่

☐ ไม่

☐ ใจมีปัญหาเล็กน้อย

☐ ใจ มีปัญหาชัดเจน

☐ ใจ มีปัญหายังมาก

ลายเซ็น.....

...../...../.....

คะแนนรวมประเมินด้านหลัง แปลผล.....

ที่มา: สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

4.2 วิธีแก้ไขปัญหาคะเทาะผิวทาและการใช้ความรุนแรง

4.2.1 ซ็อกเก็ต ล้อมคอกก่อนวิ่งจะหาย

4.2.2 จุดประสงค์

4.2.2.1 เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้รับทราบปัญหาคะเทาะผิวทาและการใช้ความรุนแรงของเด็กและเยาวชน

4.2.2.2 เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความเข้าใจในสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้น

4.2.2.3 เพื่อให้ผู้เข้าอบรมสามารถกำหนดแนวทางในการช่วยเหลือเด็กและเยาวชน ที่อยู่ในความรับผิดชอบ ให้ปฏิบัติตนอยู่ในกรอบของสังคมที่ดี

4.2.3 เนื้อหา

4.2.3.1 ปัญหาคะเทาะผิวทาและการใช้ความรุนแรงของเด็กและเยาวชน

4.2.3.2 สถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้น

4.2.3.3 แนวทางแก้ไขปัญหาคะเทาะผิวทา

4.2.4 กิจกรรม

4.2.4.1. วิทยากรบรรยายประกอบการใช้สื่อและใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมในกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

4.2.4.2 วิทยากรจัดให้มีการอภิปรายผลร่วมกันและสรุปให้ผู้เข้ารับการอบรมทราบ หลังจบกิจกรรม

4.2.4.3 กำหนดกิจกรรมให้ผู้เข้ารับการอบรมนำไปปฏิบัติ 1 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรม

วิทยากรให้ผู้เข้าอบรมตั้งกรณีศึกษาในการหาวิธีแก้ไขปัญหาคะเทาะผิวทาที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ โดยใช้วิธีระดมความคิด

4.2.5 สื่อ

4.2.5.1 เอกสารประกอบการบรรยาย

4.2.5.2 เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ

4.2.5.3 เครื่องขยายเสียง

4.2.5.4 สื่ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.2.6 การวัดและประเมินผล

4.2.6.1 ใช้แบบวัดและประเมิน ที่กรอกข้อความโดยผู้เข้ารับการอบรม

4.2.6.2 ใช้แบบวัดและประเมิน ที่กรอกข้อความโดยวิทยากร

4.2.6.3 ใช้การสังเกตจากวิทยากร

แบบประเมินพฤติกรรมของผู้เข้ารับการอบรมตามองค์ประกอบ 4.2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4
(วิทยากร เป็นผู้กรอก)

1. ให้วิทยากรแต่ละท่านกรอกความเห็นหลังการสังเกตพฤติกรรมทุกข้อของผู้เข้ารับการอบรม เมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

พฤติกรรมแสดงออกของผู้เข้ารับการอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเตรียมตัวของผู้เข้ารับการอบรม					
2. การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เข้ารับการอบรม					
3. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย					
4. มีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม					
5. มีความสามัคคี					
6. กล้าแสดงความคิดเห็นและการกล้าแสดงออก					
7. ผู้เข้ารับการอบรมมีความเข้าใจในเนื้อหาตามจุดประสงค์					
8. เชื้อฟังและให้ความร่วมมือกับวิทยากร					

2. ข้อเสนอแนะของวิทยากร

2.1

2.2

2.3

แบบประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมตามองค์ประกอบ 4.2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

(ผู้เข้ารับการอบรม เป็นผู้กรอก)

1. ให้ผู้เข้ารับการอบรมแต่ละท่านกรอกความเห็นทุกข้อของผู้เข้ารับการอบรม เมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความเหมาะสมของเนื้อหา					
2. ความเหมาะสมของเวลา					
3. ผู้เข้ารับการอบรมเข้าใจหลักการในเนื้อหา					
4. ผู้เข้ารับการอบรมเกิดทักษะในวิธีการแก้ไข ปัญหาที่มักเกิดขึ้นบ่อย ๆ					
5. ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ในเนื้อหาเพิ่มมากขึ้น					
6. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำเอาหลักการต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
7. การถ่ายทอดองค์ความรู้ของวิทยากร					
8. ความเหมาะสมในการใช้สื่อ และอุปกรณ์					
9. ประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมนี้					
10. ความพึงพอใจที่ได้เข้าร่วมในกิจกรรมนี้					

2. ข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการอบรม

2.1.....

.....

2.2

.....

2.3

.....

ใบความรู้ วิธีแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทและการใช้ความรุนแรง ตามองค์ประกอบที่ 4.2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

ในช่วงเวลาที่ผ่านมา มีข่าวที่เกิดขึ้นในสังคมที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนเกิดขึ้นแทบทุกสัปดาห์ มีทั้งเยาวชนที่สร้างปัญหาความเดือดร้อนให้กับสังคม เช่น แก๊งรถชิงกวนเมือง การทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาจนถึงขั้นเสียชีวิต การรุมข่มขืน การทำร้ายร่างกาย ตลอดจนการขโมยลักทรัพย์ และข่าวคราวที่เด็กและเยาวชนเป็นผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงก็มีเกิดขึ้นบ่อยครั้งด้วยเช่นกัน ยกตัวอย่างในกรณีข่าวที่พ่อข่มขืนลูกสาวของตนเอง เป็นต้น เหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ได้เกิดความรู้สึกรังเกียจกลัวเป็นอย่างมากในกลุ่มพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เนื่องจากปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวนี้ ดูเหมือนว่ากำลังทวีความรุนแรงและขยายวงกว้างขึ้นทุกขณะ ทั้งที่ได้มีการพยายามแก้ไขปัญหามาโดยตลอด แต่ก็ไม่สามารถยุติความรุนแรงลงได้ เพราะที่ผ่านมาได้มีปัญหาการใช้ความรุนแรงในกลุ่มนักเรียนเกิดขึ้นหลายครั้ง โดยเฉพาะหลังจากเหตุการณ์นักเรียนชายใช้อาวุธปืนฆ่าผู้อื่นที่จังหวัดนครราชสีมา และที่กรุงเทพมหานครในเวลาใกล้เคียงกัน เมื่อกลางปี 2546 และในขณะเดียวกันจากกรณีเกิดเหตุการณ์วัยรุ่นยกพวกตีกันในมหรณพรีคอนเสิร์ตทรัพย์สินทางปัญญาจนเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิต 2 ราย และได้รับบาดเจ็บเป็นจำนวนมาก ได้ก่อให้เกิดข้อวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวาง ทำให้หลายฝ่ายหันมาทบทวนปัญหาเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงของกลุ่มนักเรียน และช่วยกันระดมความคิดที่จะจัดการแก้ไข ดังนั้น สิ่งที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรร่วมกันพิจารณาอย่างเร่งด่วนในสถานการณ์เช่นนี้ก็คือ การค้นหาแนวทางในการป้องกันไม่ให้เด็กใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา ด้วยการค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหานั้นนำไปสู่การกำหนดแนวทางปัญหาอย่างถูกต้อง เพื่อให้เราสามารถลดความรุนแรงในสังคมได้อย่างแท้จริงต่อไป

สาเหตุและปัจจัยที่ทำให้เด็กและเยาวชนเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาความรุนแรง

โดยปกติเด็กและเยาวชนที่อยู่ในช่วงของวัยรุ่นจัดเป็น “วัยวิกฤต” ซึ่งนับเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาในด้านต่าง ๆ ด้วยการพัฒนาตามวัยเป็นพื้นฐานเดิมอยู่แล้ว อิริคสัน นักจิตวิทยา กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่มีความสับสนทางจิตใจ ดังนั้น วัยรุ่นที่อยู่ในสถานะเสี่ยงสูง เช่น มีสภาพครอบครัวแตกแยก การมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ยากจน หรือการมีความพิการทางด้านร่างกาย นั้นจะยังมีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดปัญหามากขึ้น

สาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาด้านพฤติกรรมความรุนแรง

1. การเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายอย่างรวดเร็ว เนื่องจากฮอร์โมนเพศทำให้วัยรุ่นเกิดความวิตกกังวลว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงร่างกายในส่วนไหนบ้าง ทำให้จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงสาเหตุเกิดจากอะไร ร่างกายของตนเองจะมีความผิดปกติหรือไม่และวัยรุ่นคนอื่น ๆ จะมีการเปลี่ยนแปลง

แบบนี้เหมือนกันหรือเปล่า สาเหตุทางด้านร่างกายนี้หากวัยรุ่นได้รับความเข้าใจที่ถูกต้องแล้ว อาจจะทำให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นใจในตนเอง แยกตัวออกมาเพียงลำพังก็เป็นได้

2. วัยรุ่นเป็นช่วงที่มีระดับอารมณ์ที่ไม่มี ความมั่นคง ซึ่งไม่ว่าจะเป็นอารมณ์ทางลบหรือทางบวก อารมณ์โกรธ อิจฉา กลัว หรือการมีความสุข วัยรุ่นจะตกอยู่ในภาวะอารมณ์แบบใดแบบหนึ่งนานกว่าที่เคยเป็นในวัยเด็ก ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์นี้ ไม่อาจบังคับขอร้องได้ โดยอาจแสดงเป็นพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น

- การหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น เก็บตัวเงียบ
- หงุดหงิด อารมณ์เสียว่าย
- เพิกเฉยกับการกินอย่างไม่ยั้ง
- ทะเลาะเบาะแว้งกับผู้อื่น
- ระเบิดอารมณ์ออกมา เช่น การขว้างปาข้าวของ

ความไม่มั่นคงทางอารมณ์นี้มีระดับสูงสุดอายุราว 11 – 12 ปี และอาจเกิดขึ้นอีกครั้งในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย โดยช่วงดังกล่าวเปรียบเสมือนการขาดสมดุล จิตใจไม่มั่นคง เครียดและตัดสินใจไม่ได้ บางครั้งอาจควบคุมตนเองไม่ได้จนเกิดการกระทำหรือพฤติกรรมที่ก้าวร้าวออกมา

3. ความอยากรู้ อยากลอง ชอบความตื่นเต้น ทำทนาย วัยรุ่นมักสนใจในสิ่งท้าทายความสามารถ เช่น การทดลองดื่มเหล้า สูบบุหรี่ ลองหนีเรียนออกไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ การลองเรื่องเพศ ยาเสพติด การพนัน แม้แต่ลองเที่ยวผู้หญิงโสเภณี ฯลฯ (เพราะต้องการความตื่นเต้นหรือรู้สึกว่าการทำทนาย ในขณะที่ยังขาดความรู้ ขาดการฝึกฝน) ซึ่งพฤติกรรมอยากลองนี้มีกพบสูงสุดในวัยรุ่นตอนกลาง (อายุ 14 – 16 ปี) ที่ป็นเด็กก็ไม่ใช่ผู้ใหญ่ก็ไม่เชิง แนวคิดในการยับยั้งตนเองไม่มีมากพอ และมักละเลยหรือไม่คำนึงถึงผลเสียต่อสภาพร่างกาย การเรียน อาชีพ หรือปัญหาอื่น ๆ ที่จะตามมา

4. ความต้องการเป็นอิสระ และเป็นตัวเองมากขึ้น ทำให้วัยรุ่นมักไม่ค่อยยอมทำตามคำสั่งของพ่อแม่ (เริ่มวิพากษ์วิจารณ์ หรือแสดงความไม่เห็นด้วยต่อพฤติกรรมหรือความเห็นของพ่อแม่) เพราะถ้าเขาทำตามเท่ากับขัดความต้องการที่จะโตและมีความเป็นอิสระ สิ่งเหล่านี้จะเป็นทางนำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ได้ง่ายขึ้น ถ้าพ่อแม่ไม่เข้าใจในการพัฒนาของลูกซึ่งอยู่ในช่วงของวัยรุ่น

5. ความต้องการยอมรับทั้งจากบุคคลรอบข้างไม่ว่าจะเป็นคนในครอบครัว ครู-อาจารย์ จากกลุ่มเพื่อน ตลอดจนบุคคลในสังคม เมื่อวัยรุ่นได้รับการยอมรับในเรื่องต่าง ๆ พวกเขาจะรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีประโยชน์ต่อสังคม และ จะไม่ทำร้ายสังคมรอบข้าง ส่วนเพื่อนวัยรุ่นมีความต้องการเพื่อนเพราะเพื่อนจะทำให้วัยรุ่นรู้สึกว่าตนเองมีพรรคพวกที่จะเข้ากลุ่มด้วย (ดร.นภดล กรรณิกา และคณะรายงานการวิจัย “โครงการเฝ้าระวังรักษาคุณภาพอนาคตเยาวชนไทย”: กรณีรวบรวม

ผลการวิจัยและกรอบแนวคิด ในการนำยุทธ- ศาสตร์ชาติเพื่อคุณภาพ ที่ดีของเยาวชน)

ยุทธศาสตร์และมาตรการป้องกันและแก้ไข

1. ยุทธศาสตร์การดำเนินการในระยะสั้น ประกอบด้วย

- สถานศึกษาต้องคัดกรอง กลุ่มนักเรียน นักศึกษา ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน (การก่อเหตุ ทะเลาะวิวาท)
- สถานศึกษาจัดตั้งกำหนดแผนและวิธีการป้องกันก่อเหตุลดจนการช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาที่ประสบเหตุ
- สถานศึกษาจัดตั้งเครือข่ายการแจ้งข่าว ติดตามความเคลื่อนไหวของนักเรียน นักศึกษา กลุ่มเสี่ยงอย่างใกล้ชิดและจัดระบบเฝ้าระวังทั้งในและนอกสถานศึกษาร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานศึกษาอื่นที่ใกล้เคียงชุมชน
- กำหนดจุดหรือสถานที่ที่ล่อแหลมต่อการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท เพื่อดำเนินการตรวจค้น อาวุธ และวัตถุเทียมอาวุธ หรือตามจัดตรวจร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และครู – อาจารย์ ที่เกี่ยวข้อง โดยดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม
- ให้ผู้บริหารสถานศึกษาสั่งปิดสถานศึกษาได้ตามความจำเป็นต่อสถานการณ์ และเหมาะสมตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ

2. ยุทธศาสตร์การดำเนินการในระยะยาว ประกอบด้วย

- ผู้บริหารสถานศึกษาเร่งทำความเข้าใจกับครู-อาจารย์ นักเรียน/ นักศึกษา และ ผู้ปกครองถึงวิธีการ หรือ กระบวนการให้ความร่วมมือ และตรวจสอบประวัตินักเรียน นักศึกษา ก่อนรับเข้าเรียน
- ผู้บริหารสถานศึกษา ครู-อาจารย์ ต้องจัดให้นักเรียน นักศึกษาที่เป็นคู่กรณีได้พบปะทำ ความเข้าใจตลอดจนทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น กีฬา ดนตรี ศิลปะ รวมถึงกิจกรรมพัฒนาสังคมโดยให้ นักเรียนนักศึกษามีส่วนร่วม
- สถานศึกษาต้องจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมส่งเสริมในเรื่องระเบียบวินัย มี คุณธรรม จริยธรรม
- สถานศึกษาต้องดำเนินการจัดอบรมนักเรียนนักศึกษาแกนนำ (กลุ่มนักเรียนดี) ในการ สร้างสรรค์ประโยชน์ให้แก่ชุมชนและสังคม เพื่อให้ นักเรียน นักศึกษา เกิดความภาคภูมิใจและ ตระหนักเห็นคุณค่าในตนเอง
- ผู้บริหารสถานศึกษาที่ไม่รับผิดชอบ ไม่มีแผนงาน หรือโครงการ ป้องกันและแก้ไข ปัญหา นักเรียน นักศึกษา ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ปล่อยปละละเลย ไม่สามารถ แก้ปัญหา นักศึกษา ทะเลาะวิวาทและเกิดปัญหาซ้ำซาก ต้องได้รับการพิจารณาปรับเปลี่ยนโยกย้าย

- ให้สถานศึกษายึดถือและปฏิบัติตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรการป้องกันและแก้ไขก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา อย่างเคร่งครัด

กระบวนการแก้ปัญหา

กระบวนการแก้ปัญหาที่ถูกต้อง มีหลักการและนักวิชาการยอมรับก็คือ วิธีการแก้ปัญหาแบบวิทยาศาสตร์ กระบวนการแก้ปัญหา เริ่มตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ระบุปัญหา
2. ระบุสภาพ และขอบเขตปัญหา
3. วิเคราะห์ และค้นหาสาเหตุแห่งปัญหา
4. ตั้งวัตถุประสงค์ในการแก้ปัญหา
5. ค้นหาและวิเคราะห์เพื่อประเมินทางเลือก
6. ตัดสินใจ กำหนดแนวทางในการแก้ปัญหา
7. เลือกวิธีปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหา

วิธีการแก้ปัญหากลุ่ม ที่นิยมคือ วิธีการร่วมกันปรึกษาหารือ เพราะวัยรุ่นเพื่อนจะมีอิทธิพลมาก เขาจะเชื่อเพื่อนมากกว่าผู้ใหญ่ ดังนั้นควรใช้กระบวนการกลุ่มในการแก้ไขปัญหาดัง ๆ ที่เกิดขึ้น

ตัวอย่างปัญหา ปัญหาทางด้านสังคมของวัยรุ่น

วิธีระบุปัญหา แบ่งกลุ่มย่อยให้คิด เสนอปัญหาต่อกลุ่ม แล้วคัดออกให้เหลือปัญหาเดียว

เช่น เมื่อคัดปัญหาอื่น ๆ ออกแล้วเหลือ “ปัญหาการทะเลาะวิวาท” อย่างเดียว

สาเหตุ 1.....

2.....

วิธีแก้ 1.....

2.....

การดำเนินการ

.....

ที่มา: 1. ดร.ณิ ศรสัมภวงศ์, 2549, เอกสารประกอบวิชา จิตวิทยาวัยรุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

2. สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2549, เรื่อง การแก้ไขปัญหาดังกล่าวตามแผนงานส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชนไทย

4.3 อบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพอาจารย์ที่ปรึกษา

4.3.1 ชื่อกลยุทธ์ พ่อปู แม่ปู

4.3.2 จุดประสงค์

4.3.2.1 เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้รู้ถึงความสำคัญของการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

4.3.2.2 เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เข้าใจพื้นฐานของการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

4.3.2.3 เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เกิดแนวคิดเพื่อนำไปพัฒนางานที่ปรึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม

4.3.3 เนื้อหา

4.3.3.1 ความสำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษา

4.3.3.2 บทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา

4.3.3.3 คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา

4.3.3.4 สมรรถนะ 5 ด้าน ของอาจารย์ที่ปรึกษา

4.3.4 กิจกรรม

4.3.4.1 วิทยากรบรรยายประกอบการใช้สื่อและใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมในกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

4.3.4.2 วิทยากรจัดให้มีการอภิปรายผลร่วมกันและสรุปให้ผู้เข้ารับการอบรมทราบ หลังจบกิจกรรม

4.3.5 สื่อ

4.3.5.1 เอกสารประกอบการบรรยาย

4.3.5.2 เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ

4.3.5.3 เครื่องขยายเสียง

4.3.5.4 สื่ออื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.3.6 การวัดและประเมินผล

4.3.6.1 ใช้แบบวัดและประเมิน ที่กรอกข้อความโดยผู้เข้ารับการอบรม

4.3.6.2 ใช้แบบวัดและประเมิน ที่กรอกข้อความโดยวิทยากร

4.3.6.3 ใช้การสังเกตจากวิทยากร

แบบประเมินพฤติกรรมของผู้เข้ารับการอบรมตามองค์ประกอบ 4.3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

(วิทยากร เป็นผู้กรอก)

1. ให้วิทยากรแต่ละท่านกรอกความเห็นหลังการสังเกตพฤติกรรมทุกข้อของผู้เข้ารับการอบรม เมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

พฤติกรรม การแสดงออกของผู้เข้ารับการอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเตรียมตัวของผู้เข้ารับการอบรม					
2. ความมีระเบียบ วินัย					
3. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย					
4. มีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม					
5. มีความสามัคคี					
6. การปรับตัวของผู้เข้ารับการอบรม					
7. การพัฒนาคุณภาพอาจารย์ที่ปรึกษา					
8. กล้าแสดงความคิดเห็นและการกล้าแสดงออก					
9. ผู้เข้ารับการอบรมมีความเข้าใจในเนื้อหาตามจุดประสงค์					
10. เชื้อฟังและให้ความร่วมมือกับวิทยากร					

2. ข้อเสนอแนะของวิทยากร

2.1.....

.....

2.2

.....

2.3

.....

แบบประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมตามองค์ประกอบ 4.3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

(ผู้เข้ารับการอบรม เป็นผู้กรอก)

1. ให้ผู้เข้ารับการอบรมแต่ละท่านกรอกความเห็นทุกข้อของผู้เข้ารับการอบรม เมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความเหมาะสมของเนื้อหา					
2. ความเหมาะสมของเวลา					
3. ผู้เข้ารับการอบรมเข้าใจหลักการในเนื้อหา					
4. ผู้เข้ารับการอบรมเกิดทักษะในการนำแนวคิด ในเรื่อง การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาไปใช้ ปฏิบัติงานได้					
5. ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ในเนื้อหาเพิ่มมากขึ้น					
6. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำเอาหลักการต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
7. การถ่ายทอดองค์ความรู้ของวิทยากร					
8. ความเหมาะสมในการใช้สื่อ และอุปกรณ์					
9. ประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมนี้					
10. ความพึงพอใจที่ได้เข้าร่วมในกิจกรรมนี้					

2. ข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการอบรม

2.1

.....

.....

2.2

.....

.....

2.3

.....

ใบความรู้ การบริหารจัดการอารมณ์ของตนเองให้เหมาะสมกับสถานการณ์

ตามองค์ประกอบ 4.3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

ความสำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา คือ บุคคลที่ได้รับการฝึกอบรมให้มีความรู้ มีทักษะ ที่จำเป็นในการช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน ให้ผู้เรียนมีการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง เพื่อเป็นเยาวชนที่ดี นอกจากนั้น ยังมีบทบาทที่สำคัญในการช่วยเหลือเกื้อกูลผู้เรียนทุกคนให้ผ่านกิจวัตรประจำวันไปได้อย่างสมบูรณ์ ตลอดแผนการเรียน ซึ่งงานดังกล่าวนี้ จะมีขอบข่ายดังนี้

1. สนับสนุนผู้เรียนเพื่อทำความกระจำกับค่านิยม เป้าหมายชีวิต และเข้าใจตนเอง
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจธรรมชาติ และจุดประสงค์ของการศึกษา
3. ให้ข้อมูลความรู้ที่จำเป็นเกี่ยวกับกระบวนการเรียน หลักการ วิธีการเรียนที่เหมาะสมและความต้องการของหลักสูตร เป็นต้น
4. ช่วยให้ผู้เรียนได้เลือกโปรแกรมการเรียนที่สอดคล้องกับความสนใจและความสามารถ
5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนควบคุมและประเมินผลความก้าวหน้าในการศึกษา
6. เสนอแนะข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันที่ผู้เรียนต้องการศึกษา เพิ่มเติม
7. ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปรับตัว พัฒนาบุคลิกภาพ ดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่าและเตรียมตัวพร้อมที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่พึงประสงค์ของสังคม
8. ส่งเสริมการวางแผนชีวิตและอาชีพสำหรับผู้เรียน
9. ให้บริการปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ แก่ผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง

บทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา

บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษามีหลายประการ ดังนี้

1. เป็นพี่เลี้ยงในการฝึกหัดความเป็นผู้ใหญ่
2. เป็นผู้ช่วยเหลือเกื้อกูล ในงานที่เกินความสามารถของผู้เรียน
3. เป็นผู้เอื้ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ชีวิตของผู้เรียนที่ดี
4. เป็นผู้ให้บริการทางวิชาการ
5. เป็นผู้ชี้แนะและแนะนำในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการ
6. เป็นผู้ประสานงานให้เกิดความคล่องตัวในกระบวนการศึกษา
7. เป็นผู้ให้คำปรึกษาเบื้องต้นในด้านต่าง ๆ

หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา ได้แก่

1. ให้บริการปรึกษา

2. ส่งเสริมและสนับสนุน
3. ให้ข้อมูลและความรู้ที่จำเป็น
4. ให้ความปรารถนาดี
5. ให้ความช่วยเหลือ
6. ให้คำแนะนำที่ดี
7. ให้กำลังใจ
8. ให้การเอาใจใส่ด้วยความห่วงใย
9. ช่วยให้เกิดความเข้าใจกันและอำนวยความสะดวกในการพัฒนาผู้เรียน
10. ให้โอกาสเรียนรู้จากกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดให้

คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. มีความรู้ในบทบาทหน้าที่ของตนอย่างแจ่มแจ้งและปฏิบัติการในขอบเขตหน้าที่อย่างครบถ้วน
2. มีทักษะในการให้บริการช่วยเหลือ และสามารถใช้เทคนิคการปรึกษาเบื้องต้นในการให้การสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนปรับปรุงและพัฒนาตนเองได้
3. มีเจตคติที่ดีต่อการเป็นผู้ให้บริการผู้เรียน
4. สามารถบริหารเวลา และอุทิศเวลาเพื่อบริการแก่ผู้เรียนตามความเหมาะสม
5. มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับงานให้บริการผู้เรียน ได้แก่
 - 5.1 ความเป็นมิตร
 - 5.2 มีท่าทีที่ทำให้เกิดความอบอุ่นใจ
 - 5.3 มีความกระตือรือร้น
 - 5.4 มีความสามารถยืนหยัดในความเหมาะสมถูกต้อง
 - 5.5 พร้อมที่จะเข้าใจและให้โอกาสคนอื่น
 - 5.6 มีความคล่องตัวในการคิดถึงหลักการและเหตุผล
 - 5.7 มีความยืดหยุ่น
 - 5.8 มีความรับผิดชอบ
 - 5.9 ยอมรับและให้เกียรติ
 - 5.10 มีความจริงใจ
 - 5.11 น่าไว้วางใจ
 - 5.12 มีอารมณ์มั่นคง

สมรรถนะ 5 ด้าน ของอาจารย์ที่ปรึกษา

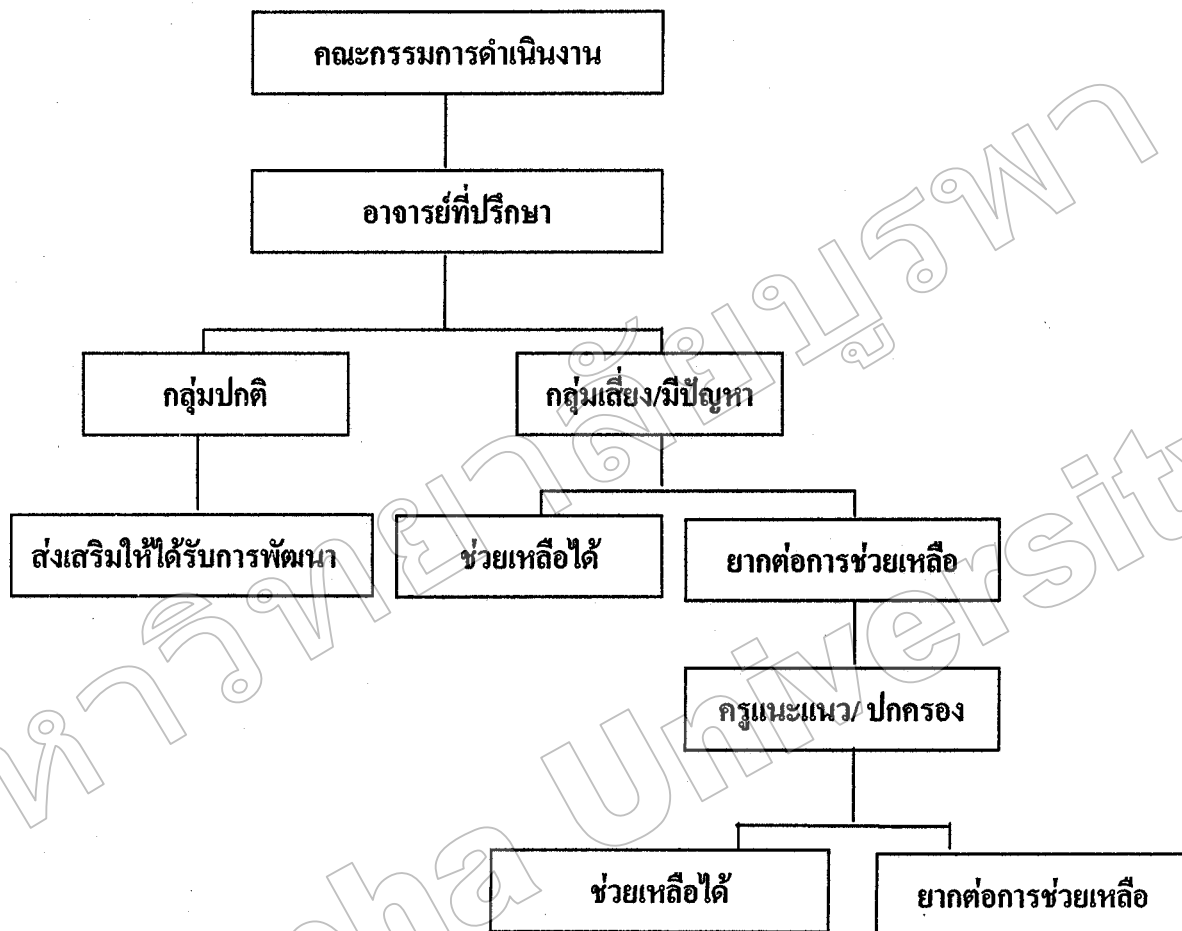
สมรรถนะในการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา ประกอบด้วยความสามารถ 5 ด้าน ได้แก่

- ด้านที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งประกอบไปด้วยหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของผู้เรียน ทั้งที่เป็นบริการที่เกี่ยวข้องกับวิชาการโดยตรง และเป็นบริการที่เกี่ยวข้องกับงานพัฒนาผู้เรียน และงานบริการอื่น ๆ
- ด้านที่ 2 ทักษะการให้บริการปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งได้แก่ การใช้ทักษะในการสร้างสัมพันธภาพ และทักษะการตอบสนองเบื้องต้น ในการให้บริการปรึกษาแก่ผู้เรียน
- ด้านที่ 3 การมีทัศนคติต่อการให้บริการปรึกษาแก่ผู้เรียน ซึ่งได้แก่ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้ม พฤติกรรมในการปฏิบัติงานบริการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ต่อการให้บริการแก่ผู้เรียนที่อาจารย์ที่ปรึกษารับผิดชอบอยู่
- ด้านที่ 4 การอุทิศเวลาเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งประกอบด้วย การจัดเวลาในการบริการปรึกษา โดยกำหนดเวลาในการพบผู้เรียน เพื่อชี้แจงและให้ข้อมูล ข่าวสาร ทำความเข้าใจร่วมกัน และปรึกษาหารือการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน ตลอดจนการติดตามผลการให้บริการปรึกษาแนะแนวผู้เรียนอันแสดงถึงความตั้งใจเต็มใจที่จะทำหน้าที่และต้องการปรับปรุงงานในหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น
- ด้านที่ 5 บุคลิกลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา ได้แก่ การเป็นนักวิชาการ มีความรู้ รอบรู้ และมีความคล่องตัวในการใช้ข้อมูลในการตัดสินใจอย่างสมเหตุสมผล การเป็นคนน่าไว้วางใจและมีคุณลักษณะที่ดึงดูดใจ น่าเข้าใกล้หรือเป็นมิตร ซึ่งเอื้ออำนวยต่อการให้บริการปรึกษา

เทคนิคการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมนักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา
5. การส่งต่อ

แผนภูมิการดำเนินงานของอาจารย์ที่ปรึกษา

ที่มา: สภากรมแนะแนวแห่งประเทศไทย คู่มือหลักสูตรเทคนิคการแนะแนวและการให้คำปรึกษา
เบื้องต้น สำหรับครู-อาจารย์ที่ปรึกษา, หน้า 88-99

4.4 ความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียน

4.4.1 ชื่อโครงการ โครงการเยี่ยมบ้านนักเรียน

4.4.2 หลักการและเหตุผล

ในสภาพสังคมปัจจุบัน ปัญหาความห่างเหินกันระหว่างเด็กกับผู้ปกครอง และผู้ปกครองกับโรงเรียนมีมากขึ้น เนื่องจากในระบบสังคมไทย ในขณะนี้นั้น เป็นระบบทุนนิยม ที่พ่อแม่ ผู้ปกครองต่างก็ต้องออกไปประกอบอาชีพ เพื่อนำเงินมาเลี้ยงดูครอบครัวและใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งบุตรหลาน ให้ได้รับการศึกษาตามขีดความสามารถของตนเอง ทำให้ส่งผลกระทบต่อให้ผู้ปกครองไม่มีเวลาที่จะเลี้ยงดูบุตรหลานได้อย่างใกล้ชิด ซึ่งในบางครั้งจะมีผลกระทบกับพฤติกรรมของเด็กโดยที่พ่อแม่และผู้ปกครอง ไม่ทราบความเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็ก ซึ่งหากไม่ได้รับการแก้ไขอย่างทันท่วงทีแล้ว จะส่งผลต่อการดำรงตนในสังคมของเด็กต่อไปในอนาคต จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้อง ในเรื่องแนวทางการแก้ไข และ ป้องกันการทะเลาะวิวาท ของนักเรียนอาชีวศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม (ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ.) ต่างมีความเห็นสอดคล้องกันว่าโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียน จะช่วยให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างเด็กกับผู้ปกครอง และผู้ปกครองกับโรงเรียน นอกจากนั้นยังเป็นโอกาสที่โรงเรียน จะได้รับทราบพฤติกรรมของเด็กขณะอยู่ที่บ้านด้วย

4.4.3 วัตถุประสงค์

4.4.3.1 เพื่อส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างเด็กกับผู้ปกครอง และผู้ปกครองกับโรงเรียน

4.4.3.2 เพื่อรับทราบปัญหาของนักเรียนและผู้ปกครองตามสภาพความเป็นจริงที่ปรากฏอยู่

4.4.3.3 เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครองในการมาเรียนของนักเรียนในโรงเรียน

4.4.3.4 เพื่อร่วมมือแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กนักเรียน

4.4.3.5 เพื่อติดตามพัฒนาการทางด้านพฤติกรรม หลังจากเข้าค่ายฝึกอบรม

4.4.4 เป้าหมาย

4.4.4.1 ด้านปริมาณ

- เยี่ยมผู้ปกครองนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน

4.4.4.2 ด้านคุณภาพ

- เพื่อส่งเสริมให้ผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาทางด้านพฤติกรรมของเด็ก

4.4.5 ขั้นตอนการดำเนินงาน

- ขั้นเตรียมการ
 1. สร้างแบบสำรวจผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง
 2. ประชุมอาจารย์ที่ปรึกษา
- ขั้นดำเนินการ
 1. กำหนดวัน-เวลาในการออกเยี่ยม (เดือนละ 1 ครั้ง)
 2. บันทึกข้อมูล
- ขั้นสรุปผล/ ประเมินผล
 1. แบบสอบถาม
 2. ใบบันทึกข้อมูล

4.4.6 ระยะเวลาในการดำเนินการ

2 เดือน

4.4.7 สถานที่

บ้านผู้ปกครองนักเรียน

4.4.8 งบประมาณ

3,000.-บาท

4.4.9 ผู้รับผิดชอบโครงการ

ฝ่ายปกครอง และ อาจารย์ที่ปรึกษา

4.4.10 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ความสัมพันธ์อันดีระหว่างเด็กกับผู้ปกครอง และผู้ปกครองกับโรงเรียน
2. ทราบปัญหาของนักเรียนและผู้ปกครองตามสภาพความเป็นจริง
3. ผู้ปกครองเกิดความเชื่อมั่นในระบบการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน
4. แก้ไขปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนได้
5. พฤติกรรมของนักเรียนจะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

แบบบันทึกการเยี่ยมบ้านนักเรียน ตามองค์ประกอบ 4.4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

1. นักเรียนชื่อ.....ชั้น ปวช...../.....เลขที่.....
อาจารย์ที่ปรึกษา.....
อาจารย์ที่ปรึกษา.....
2. เหตุผลที่ต้องไปพบผู้ปกครองคือ.....
3. สถานที่ไปเยี่ยม ☐ บ้านเลขที่.....ถนน.....แขวง.....
เขต.....จังหวัด.....รหัส.....
☐ สถานที่ประกอบอาชีพ คือ.....
สถานที่ตั้ง.....
4. อาชีพบิดา.....รายได้.....บาท/ เดือน.....
5. อาชีพมารดา.....รายได้.....บาท/ เดือน.....
6. อาชีพผู้ปกครอง.....รายได้.....บาท/ เดือน.....
7. สภาพภายในบ้านและบริเวณทั่วไป.....
.....
.....
8. ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว
8.1 ความสัมพันธ์ในครอบครัว.....
.....
8.2 ฐานะเศรษฐกิจ.....
.....
9. งานบ้านที่นักเรียนช่วยรับผิดชอบ.....
10. ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่เกี่ยวกับนักเรียนด้านการเรียน ความประพฤติ อนาคต.....
.....
.....
11. ความคิดเห็นและข้อเสนอของอาจารย์ที่ไปเยี่ยมบ้านนักเรียน.....
.....
.....

(ลงชื่อ)

(.....)

อาจารย์ผู้ไปเยี่ยมบ้าน

วัน.....เดือน.....พ.ศ.

แบบประเมินพฤติกรรมของผู้รับการอบรมตามองค์ประกอบ 4.4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4
(ผู้ปกครอง เป็นผู้กรอก)

1. ให้ผู้ปกครองแต่ละท่านกรอกความเห็นตามแบบประเมิน โครงการเยี่ยมบ้านผู้ปกครอง
นักเรียน

พฤติกรรมแสดงออกของผู้เข้ารับการอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. โครงการนี้เสริมสร้างให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างเด็กกับผู้ปกครอง และผู้ปกครองกับโรงเรียน					
2. ผู้ปกครองได้รับทราบปัญหาของนักเรียนและพฤติกรรมของนักเรียน เมื่ออยู่ที่โรงเรียน					
3. ผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นในระบบการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน					
4. ผู้ปกครองคิดว่าโครงการนี้สามารถนำมาเพื่อช่วยแก้ไขปัญหายุติธรรมเบี่ยงเบนของเด็กนักเรียน					
5. หลังจากเข้าค่ายฝึกอบรมแล้ว นักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้น เมื่ออยู่ที่บ้าน					
6. ผู้ปกครองมีความเข้าใจถึงประโยชน์ของโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียน					
7. ผู้ปกครองยินดีที่จะให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการจัดกิจกรรมเช่นนี้					
8. ผู้ปกครองคิดว่า โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเช่นนี้ต่อไป					

2. ข้อเสนอแนะของผู้ปกครอง

2.1

.....

2.2

.....

2.3

.....

แบบสำรวจ ผู้ปกครอง ตามองค์ประกอบ 4.4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

รหัสประจำตัว.....

ประวัตินักเรียน - นักศึกษา

โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ.

ระดับ ปวช..... แผนก

รูปถ่าย
นักเรียน

1. รายละเอียดนักเรียน - นักศึกษา

ชื่อ นาย นามสกุล

ชื่อเล่น.....วัน/ เดือน/ ปี เกิด..... อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....

สัญชาติ.....ศาสนา.....ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่.....

ซอย..... ถนน.....แขวง/ ตำบล.....

อำเภอ/ เขต..... จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

เบอร์โทรศัพท์ (บ้าน)..... (มือถือ).....

2. รายละเอียด บิดา - มารดา

บิดา ชื่อ..... นามสกุล.....

อายุ.....ปี ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่..... ซอย.....

ถนน.....แขวง/ ตำบล..... อำเภอ/ เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....เบอร์โทรศัพท์ (บ้าน).....

(มือถือ).....วุฒิการศึกษาสูงสุด.....

อาชีพ.....สถานที่ทำงาน.....

เบอร์โทรศัพท์ (ที่ทำงาน).....รายได้ประมาณ.....บาท/ เดือน

มารดา ชื่อ..... นามสกุล.....

อายุ.....ปี ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่..... ซอย.....

ถนน.....แขวง/ ตำบล..... อำเภอ/ เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....เบอร์โทรศัพท์ (บ้าน).....

(มือถือ).....วุฒิการศึกษาสูงสุด.....

อาชีพ.....สถานที่ทำงาน.....

เบอร์โทรศัพท์ (ที่ทำงาน).....รายได้ประมาณ.....บาท/ เดือน

3. รายละเอียดผู้ปกครอง (กรณี บิดา/ มารดา เป็นผู้ปกครองไม่ต้องกรอกข้อมูล ☐ บิดา ☐ มารดา)

ข้าพเจ้า นาย/ นาง/ นางสาว นามสกุล.....

อายุ.....ปี มีความเกี่ยวข้องกับนักเรียนเป็น..... ที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่..... ซอย..... ถนน.....
 แขวง/ ตำบล..... อำเภอ/ เขต..... จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์..... เบอร์โทรศัพท์ (บ้าน)..... (มือถือ).....
 อาชีพ..... สถานที่ทำงาน..... เลขที่..... ซอย.....
 ถนน..... แขวง/ ตำบล..... อำเภอ/ เขต.....
 จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... เบอร์โทรศัพท์ (ที่ทำงาน).....

4. สถานภาพครอบครัว นักเรียน - นักศึกษา

บิดา/มารดา ☐ อยู่ด้วยกัน ☐ บิดาถึงแก่กรรม
☐ มารดาถึงแก่กรรม ☐ บิดา/มารดาถึงแก่กรรม
☐ หย่าร้าง ☐ บิดาแต่งงานใหม่
☐ มารดาแต่งงานใหม่ ☐ แยกกันอยู่เพราะความจำเป็น

สถานะทางครอบครัว ☐ ดี ☐ ค่อนข้างดี
☐ ปานกลาง ☐ ค่อนข้างขัดสน ☐ ขัดสน

บุคคลที่นักเรียน - นักศึกษา ใฝ่ใจมากที่สุดในบ้าน (ระบุชื่อ).....

เหตุผล.....

นักเรียนเป็นบุตรคนที่.....จากพี่น้องทั้งหมด.....คน และมีพี่น้องต่างบิดา/มารดา.....คน

รายละเอียดเกี่ยวกับพี่น้อง (รวมทั้งตัวเอง)

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	อายุ	ระดับการศึกษา/ สถานศึกษา	อาชีพ

5. แผนผังบ้านพักผู้ปกครอง และนักเรียนพักอาศัยอยู่ที่สามารถติดตามได้

ลงชื่อ.....

(.....)

อาจารย์ที่ปรึกษา

4.5 ความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียน

4.5.1 ชื่อโครงการ โครงการจัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาปัญหาด้านสุขภาพจิต

4.5.2 หลักการและเหตุผล

สภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันอยู่ในภาวะวิกฤต ประเทศชาติมีปัญหามากมายด้านทั้งเศรษฐกิจ การเมือง และด้านสังคม โดยเฉพาะปัญหาความเปลี่ยนแปลงของสังคมมาสู่ระบบทุนนิยมได้ส่งผลกระทบต่อกลุ่มคนที่อยู่ในสังคมในรูปของความเครียด และเนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันกันสูง จึงทำให้ พ่อ แม่ ลูก ห่างเหินกันมากขึ้น เมื่อเด็กมีปัญหาไม้อาจจะหาเวลาที่จะพูดคุย หรือ ปรึกษาได้ จึงนำไปสู่กระบวนการตัดสินใจที่ผิด เมื่อพิจารณาดูปัญหาดังกล่าวแล้ว จะเห็นว่า เด็กขาดที่พึ่ง ดังนั้น โรงเรียนจึงได้พิจารณาจัดโครงการจัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาปัญหาด้านสุขภาพจิต เพื่อให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทางแก้ไขที่ถูกต้อง นอกจากนี้ ยังจะช่วยลดภาวะความผิดปกติของอารมณ์ได้อีกด้วย ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนสามารถที่จะแก้ไขปัญหของตนเองมีวุฒิภาวะเพิ่มขึ้นในโอกาสต่อไป

4.5.3 วัตถุประสงค์

4.5.3.1 เพื่อให้นักเรียนที่เข้ามาขอรับคำปรึกษาได้มีโอกาสระบายความในใจ

4.5.3.2 เพื่อช่วยให้ผู้มาขอรับคำปรึกษาได้รู้จักตนเองจากการสำรวจตนเอง

4.5.3.3 เพื่อช่วยให้ผู้มาขอรับคำปรึกษาสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง เมื่อเกิดปัญหา

4.5.3.4 เพื่อช่วยให้ผู้มาขอรับคำปรึกษาสามารถตัดสินใจและเลือกทางแก้ไข
ปัญหาได้อย่างถูกต้อง

4.5.3.5 เพื่อช่วยให้ผู้มาขอรับคำปรึกษาสามารถปรับตนเองและใช้ชีวิตอยู่ใน
สังคมได้อย่างปกติสุข

4.5.4 เป้าหมาย

4.5.4.1 ด้านปริมาณ

ให้คำปรึกษากับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน

4.5.4.2 ด้านคุณภาพ

เพื่อช่วยเหลือและมีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษาทางด้านสุขภาพจิต

4.5.5 ขั้นตอนการดำเนินงาน

4.5.5.1 ขั้นตอนการจัดทำโครงการศูนย์ให้คำปรึกษาปัญหาด้านสุขภาพจิต

4.5.5.2 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับศูนย์ให้คำปรึกษาปัญหาด้านสุขภาพจิต

4.5.5.3 จัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาปัญหาด้านสุขภาพจิต

4.5.5.4 ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนในโรงเรียนทราบ

4.5.5.5 ดำเนินการให้คำปรึกษาปัญหาด้านสุขภาพจิต

4.5.5.6 จัดทำแบบบันทึกการให้คำปรึกษาปัญหาต่าง ๆ

4.5.5.7 ติดตามผลหลังจากการให้คำปรึกษา

4.5.5.8 สรุปผลโดยใช้การวิเคราะห์แบบบันทึกการให้คำปรึกษา

4.5.6 แผนการดำเนินการ

กิจกรรมขั้นตอน	เป้าหมาย	งบประมาณ	ระยะเวลาดำเนินการ														ผู้รับผิดชอบ
			พ.ศ.2549							พ.ศ.2550							
			เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ต.ค.	ก.ย.	ต.ย.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.		
1 ขั้นเตรียมการ																	
1.1ประชุมผู้เข้าร่วมกิจกรรม																	
1.2ศึกษารายละเอียด																	
2 ขั้นดำเนินการ																	
2.1 จัดทำเอกสารประกอบ การบันทึกการให้คำปรึกษา																	
2.2 ดำเนินการ																	
3 ขั้นสรุปและประเมินผล																	
3.1ประเมินผล																	
3.2สรุปผลและรายงานผล																	

4.5.7 ระยะเวลาในการดำเนินการ

2 เดือน

4.5.8 สถานที่

ศูนย์ให้คำปรึกษาทางด้านจิตวิทยา

4.5.9 งบประมาณ

1,000.-บาท

4.5.10 ผู้รับผิดชอบโครงการ

งานแนะแนวเพื่อการศึกษาและอาชีพ

4.5.11 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีโอกาสรบายความในใจและปรึกษาปัญหา
2. นักเรียนได้รู้จักตนเองจากการสำรวจสภาพจิตใจ
3. นักเรียนสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง เมื่อเกิดปัญหาและเลือกทางแก้ไขได้อย่างถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถปรับตนเองและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

แบบบันทึกการให้คำปรึกษา
โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ

ครั้งที่.....

ชื่อนักเรียน.....อายุ.....ปี ชั้น.....

ชื่ออาจารย์ประจำชั้น.....

ที่อยู่ปัจจุบันของนักเรียนเลขที่.....หมู่ที่.....ซอย/ ตรอก.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

1. ลักษณะที่มารับคำปรึกษา ☐ นักเรียนมาเอง

☐ นักเรียนถูกส่งมา ผู้ส่งคือ.....

☐ ครูแนะแนวเรียกมา

2. ลักษณะของปัญหา ☐ การเรียนและการศึกษาต่อ

☐ การประกอบอาชีพ

☐ การพัฒนาคุณภาพและการปรับตัว

☐ อื่น ๆ ระบุ.....

3. ประวัติส่วนตัวและครอบครัว.....

.....

.....

4. ประวัติการศึกษา.....

.....

.....

5. พฤติกรรมที่แสดงออกขณะให้คำปรึกษา.....

.....

.....

6. แนวทางในการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือ.....

.....

.....

.....

.....

7. ผลการให้คำปรึกษา.....

.....
.....

8. การวางแผนครั้งต่อไป.....

.....
.....
.....
.....

การนัดหมายครั้งต่อไป (ถ้ามี) วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงชื่อ.....ผู้ให้คำปรึกษา

(.....)

4.6 โครงการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ร่วมกันระหว่าง ผู้ปกครอง นักเรียนและโรงเรียน

4.6.1 ชื่อโครงการ โครงการ บำเพ็ญสาธารณประโยชน์ร่วมกันระหว่าง ผู้ปกครอง นักเรียนและ โรงเรียน

4.6.2 หลักการและเหตุผล

ปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลกับการพัฒนาและยกระดับจิตใจของเยาวชนก็คือ การอบรมบ่มนิสัยให้เยาวชนเกิดความรับผิดชอบ และมีจิตสำนึกที่ดีในการช่วยเหลือสังคม ซึ่งแนวทางนี้จะต้องเริ่มจาก พ่อแม่ ผู้ปกครอง จะต้องประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูกหรือเยาวชน ทั้งนี้ เพื่อให้เยาวชนได้มีโอกาสซึมซับกับพฤติกรรมที่ดีตั้งแต่ต้น ซึ่งจะช่วยให้หล่อหลอมให้เยาวชนเกิดความตระหนักและมีความรับผิดชอบต่อตนเองจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมต่อไป ในปัจจุบันนี้ปัญหาจากเศรษฐกิจ ทำให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง ต้องใช้เวลาส่วนมากไปในการทำงาน ทำให้มีเวลาให้กับลูกหรือเยาวชนน้อยลง ขาดกิจกรรมที่ควรกระทำร่วมกัน ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณาเห็นแล้วว่า การจัดกิจกรรมให้เยาวชนและผู้ปกครองได้กระทำร่วมกัน เป็นการส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และยังช่วยลดช่องว่างที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากปัญหาทางเศรษฐกิจ นอกจากนั้นยังเป็นโอกาสที่จะให้มีส่วนร่วมกันระหว่างผู้ปกครอง นักเรียน และ โรงเรียน

4.6.3 วัตถุประสงค์

4.6.3.1 เพื่อให้ผู้ปกครอง นักเรียน และ โรงเรียน ได้มีโอกาส กระทำกิจกรรมร่วมกัน

4.6.3.2 เพื่อส่งเสริมให้ ผู้ปกครอง นักเรียน และ โรงเรียน มีความเข้าใจ มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและลดช่องว่างที่เกิดขึ้น

4.6.3.3 เพื่อส่งเสริมให้ ผู้ปกครอง นักเรียน และ โรงเรียน ได้มีโอกาสบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ เพื่อช่วยเหลือบุคคลในสังคมที่ขาดโอกาส

4.6.4 เป้าหมาย

4.6.4.1 ด้านปริมาณ

- ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 25 คน
- นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน

4.6.4.2 ด้านคุณภาพ

- เพื่อส่งเสริมให้ผู้ปกครอง นักเรียน และ โรงเรียน มีส่วนร่วมในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ร่วมกัน

4.6.5 ขั้นตอนการดำเนินงาน

- ขั้นเตรียมการ

1. ประชุมผู้เกี่ยวข้อง

2. วางแผนในการดำเนินงาน

- ขั้นตอนการ

1. กำหนดวัน-เวลาในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์
2. ทำจดหมายประสานงานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และทำหนังสือขอเชิญและรับบริจาค จากผู้ปกครองนักเรียน

- ขั้นตอนผล/ ประเมินผล

- 1 ใช้แบบวัดและประเมิน ที่กรอกข้อความโดยผู้เข้าร่วมอบรม
2. ใช้แบบวัดและประเมิน ที่กรอกข้อความโดยวิทยากร

4.6.6 ระยะเวลาในการดำเนินการ

2 เดือน

4.6.7 สถานที่

สถานสงเคราะห์เด็ก บ้านราชวิถี

4.6.8 งบประมาณ

20,000.-บาท

4.6.9 ผู้รับผิดชอบโครงการ

ฝ่ายปกครอง

4.6.10 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

4.6.10.1 ผู้ปกครอง นักเรียน และ โรงเรียน ได้มีโอกาส กระทำกิจกรรมร่วมกัน

4.6.10.2 ผู้ปกครอง นักเรียน และ โรงเรียน มีความเข้าใจ มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และลดช่องว่างที่เกิดขึ้น

4.6.10.3 ผู้ปกครอง นักเรียน และ โรงเรียน ได้มีโอกาสบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ เพื่อช่วยเหลือบุคคลในสังคมที่ขาดโอกาส

แบบประเมินพฤติกรรมของผู้เข้ารับการอบรมตามองค์ประกอบ 4.6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4
(วิทยากร เป็นผู้กรอก)

1. ให้วิทยากรแต่ละท่านกรอกความเห็นหลังการสังเกตพฤติกรรมทุกข้อของผู้เข้ารับการอบรม เมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

พฤติกรรมการแสดงออกของผู้เข้ารับการอบรม	มาก ที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. การเตรียมตัวของผู้เข้ารับการอบรม					
2. ความมีระเบียบ วินัย					
3. มีความสนใจในการไปบำเพ็ญประโยชน์					
4. มีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม					
5. มีความสามัคคี					
6. การปรับตัวของผู้เข้ารับการอบรม					
7. เข้าใจสภาพความเป็นไปของกลุ่มคนที่ยังด้อยและขาดโอกาส					
8. กล้าแสดงความคิดเห็นและการกล้าแสดงออก					
9. เชื่อฟังและให้ความร่วมมือกับวิทยากร					

2. ข้อเสนอแนะของวิทยากร

2.1

2.2

2.3

แบบประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมตามองค์ประกอบ 4.6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

(ผู้เข้าร่วมกิจกรรม เป็นผู้กรอก)

1. ให้ผู้เข้ารับการอบรมแต่ละท่านกรอกความเห็นทุกข้อของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความเหมาะสมของสถานที่					
2. ความเหมาะสมของเวลา					
3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเข้าใจสภาพสังคม					
4. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเกิดจิตสำนึกในการช่วยเหลือสังคม					
5. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถนำสิ่งที่พบเห็นไปพิจารณาอย่างรอบคอบ เพื่อให้เกิดแนวทางในการดำรงชีวิตที่ถูกต้อง					
6. ความเหมาะสมในการจัดกิจกรรม					
7. ประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการนี้					
8. ความพึงพอใจที่ได้เข้าร่วมในโครงการนี้					

2. ข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

2.1

2.2

2.3

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์สำหรับการวิจัย

เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกอบรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา

วัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์

1. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางสังคมในปัจจุบันที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อพฤติกรรมของนักเรียนอาชีวศึกษา
2. เพื่อสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับปัญหการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา และข้อเสนอแนะวิธีการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในแต่ละปัญหา
3. เพื่อนำเสนอกรอบแนวคิดที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นแก่ผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนี้เพื่อขอรับข้อเสนอแนะคำแนะนำและวิธีการที่นำไปสู่การฝึกอบรมนักเรียนอาชีวศึกษา
4. เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์และสังเคราะห์หาวิธีการรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินการจัดทำชุดฝึกอบรม และนำมาสร้างแบบสอบถามสำหรับใช้เก็บรวบรวมข้อมูล รอบที่ 2

ลักษณะของแบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ประกอบด้วยข้อคำถามชนิดปลายเปิด และใช้การสัมภาษณ์แบบมีปฏิสัมพันธ์ ประกอบด้วยข้อคำถาม 5 ข้อ ดังนี้

1. ปัจจุบันได้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบต่าง ๆ เช่น เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง ที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อพฤติกรรมของนักเรียนอาชีวศึกษา อย่างไร
2. ท่านคิดว่า ในปัจจุบันปัญหการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษามีอะไรที่เป็นสาเหตุ รูปแบบการทะเลาะวิวาทเป็นอย่างไร และท่านคิดว่าจะมีแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างไร
3. ภายใตกรอบแนวคิดการแก้ไขปัญหและการป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาที่สร้างขึ้นโดยผู้วิจัยที่จัดทำเป็นชุดฝึกอบรมที่ประกอบด้วย 4 ฐาน ได้แก่ Social Cognitive Based, Mentoring Based, Ethical Based และ Parent & Family Based (ให้ผู้สัมภาษณ์อธิบายความหมายและยกตัวอย่างพอสังเขป) ท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อแนวคิดดังกล่าวนี้อย่างไร มีข้อเสนอแนะ แก้ไข ปรับปรุง เพิ่มเติมอะไรบ้าง
4. ท่านคิดว่า สิ่งที่สังคมคาดหวังมากที่สุด สำหรับนักเรียนอาชีวศึกษา คืออะไร
5. ท่านมีข้อเสนอแนะ หรือความคิดเห็นอื่นใดสำหรับการพัฒนาชุดฝึกอบรมการแก้ไขปัญหและการป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา เพิ่มเติมหรือไม่

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่สละเวลาอันมีค่ายิ่งใน
การให้สัมภาษณ์ในครั้งนี้

พ.อ. พิชัย ผลพันธุ์

(พิชัย ผลพันธุ์)

อาจารย์ใหญ่โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ.

นิติปรัชญาเอก ภาควิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุดฝึกอบรมการป้องกันและแก้ไข

ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา

กรณีศึกษา : โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ.

คำชี้แจง

ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านที่ได้กรุณาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุดฝึกอบรม การแก้ไขปัญหาและป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา กรณีศึกษา: โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ. สำหรับแบบสอบถามในรอบที่ 2 นี้ จะเป็นการยืนยันความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 21 ท่าน ที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามรอบที่ 1 โดยผู้วิจัยพยายามอย่างยิ่ง ที่จะคงรูปแบบการใช้ภาษาและจำนวนกลุ่มผู้เชี่ยวชาญไว้ ในขณะเดียวกัน ผู้วิจัยก็ได้ปรับปรุงองค์ประกอบให้ชัดเจน และสอดคล้องกับสาระที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และตามโครงสร้างโดยหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม โดยให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้น ข้อความแต่ละข้อจะอยู่ในรูปของมาตราส่วนประเมินค่า ตามลำดับคะแนนที่มีความหมายดังนี้

+1	หมายถึง	ข้อความนั้นท่านเห็นด้วย
0	หมายถึง	ข้อความนั้นท่านไม่แน่ใจ
-1	หมายถึง	ข้อความนั้นท่านไม่เห็นด้วย

ในการตอบแบบสอบถามรอบนี้ ท่านสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเสนอข้อคิดเห็นเพิ่มเติมได้อีกและเพื่อความเที่ยงตรงของการวิจัย ช่วงระยะเวลาในการตอบแบบสอบถาม ไม่ควรห่างกันมากนัก ผู้วิจัยจึงขอความกรุณาจากท่าน โปรดช่วยตอบแบบสอบถามในรอบนี้ภายในระยะเวลา 1 สัปดาห์ โดยที่ผู้วิจัยจะเป็นผู้มารับแบบสอบถามกลับด้วยตนเอง

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม และขอขอบพระคุณอย่างสูง ในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้

พ.อ. พิชัย ผลพันธุ์

(พิชัย ผลพันธุ์)

อาจารย์ใหญ่โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ.

นิติศิปริญญาเอก ภาควิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุดฝึกอบรมการป้องกันและแก้ไข

ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา

กรณีศึกษา : โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ชส.ทบ.

(รอบที่ 2)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน หากองค์ประกอบใดควรมีการพัฒนาหรือแก้ไขปรับปรุงควรระบุข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

หน่วย	องค์ประกอบ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1	การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม			
	1.1 วิชาทหารเพื่อให้เกิดลักษณะผู้นำ มีระเบียบวินัย มีความซื่อสัตย์ สุจริต เป็นสุภาพบุรุษ อยู่ในกฎเกณฑ์ของสังคม			
	1.2 ปลูกฝังความรักชาติและความกล้าหาญเพื่อให้เกิดความรู้รักภักดีในความเป็นชาติไทย และยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ตลอดจนเสริมสร้างความสามัคคีระหว่างกัน และรู้จักใช้ความกล้าหาญในสิ่งที่ถูกต้อง และกล้าที่จะยอมรับความจริงและยอมรับโทษ เมื่อกระทำความผิด			
	1.3 การทำงานเป็นทีมโดยอาศัยความร่วมมือจากทุกคน เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์แนวทางปฏิบัติและตัดสินใจร่วมกัน รู้จักเคารพและยอมรับเสียงส่วนใหญ่ เพื่อให้บรรลุจุดหมายอย่างมีประสิทธิภาพ			
	1.4 การเดินทางไกลและการจัดระเบียบ ณ พื้นที่พักแรม เพื่อฝึกให้ผู้เข้ารับการอบรม มีความอดทน มีวินัย ตลอดจนเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ เมื่อพบกับอุปสรรค			
	1.5 กิจกรรมนันทนาการ โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เข้ารับการอบรมได้มีโอกาสผ่อนคลายจากความเหนื่อยล้าจากการฝึก			

หน่วย	องค์ประกอบ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	1.6 ปลุกฝังคุณธรรมจริยธรรม โดยนำเอาศาสนาเป็นเครื่องชี้นำทางชีวิตไปสู่สิ่งที่ถูกต้องดีงามและทำให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เข้าใจหลักธรรมพื้นฐานของพระพุทธศาสนา และการแนะแนวทางการปฏิบัติธรรม เพื่อที่ผู้เข้ารับการอบรม จะได้นำไปเป็นเครื่องเตือนสติตนเอง และมีหลักในการดำรงชีวิตที่ถูกต้อง			
	1.7 ข้อเสนอแนะ กิจกรรมที่ควรจัดในฐานนี้.....			
2	การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่เหมาะสม			
	2.1 การสำรวจตนเองและวุฒิภาวะทางอารมณ์ เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรม ได้เข้าใจตนเอง ได้ทบทวนในสิ่งที่ได้กระทำไปแล้ว ว่ามีความถูกต้องหรือไม่เหมาะสมและรู้จักการวางแผนชีวิต			
	2.2 การบริหารจัดการอารมณ์ของตนเองให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เพื่อให้สามารถแสดงพฤติกรรมและปฏิบัติตนเองได้ถูกต้องในแต่ละบริบท			
	2.3 กระบวนการคิดและวิธีคิดเชิงสร้างสรรค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรม รู้จักจัดเรียงลำดับความคิดและสามารถคิดวิเคราะห์ออกมาเป็นความคิดสร้างสรรค์ได้			
	2.4 กระบวนการที่มุ่งเน้นให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดความผ่อนคลาย			
	2.5 การแก้ไขปัญหาความรุนแรงโดยสันติวิธี เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีสติและความยับยั้งชั่งใจตลอดจนสามารถแก้ไขปัญหาความรุนแรงได้โดยใช้วิธีการที่เหมาะสม			
	2.6 กลยุทธ์ที่ทำให้เกิดความไว้วางใจผู้อื่น เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรม ได้เกิดความเชื่อมั่นต่อบุคคลที่อยู่รอบ ๆ ตัว เช่น พ่อแม่, ผู้ปกครอง, เพื่อนหรือครู เพื่อที่จะสามารถเป็นที่ปรึกษา หรือให้คำแนะนำที่ถูกต้องกับผู้เข้ารับการอบรมได้			

หน่วย	องค์ประกอบ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	2.7 กิจกรรมทัศนศึกษา เพื่อมุ่งส่งเสริมความรู้ให้ผู้เข้ารับการอบรม ได้มีโอกาสศึกษานอกสถานที่ ได้พบเห็นและสัมผัสกับสภาพความเป็นไปของสังคมทั้งในด้านบวกและด้านลบ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เข้ารับการอบรมได้รับความรู้และสามารถกำหนดแนวทางปฏิบัติของตนเองได้			
	2.8 ข้อเสนอแนะ กิจกรรมที่ควรจัดในฐานนี้.....			
3	การเรียนรู้เกี่ยวกับสังคม			
	3.1 ปัญหาสังคมไทยในปัจจุบัน ทั้งด้านบวกและด้านลบ เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดความรู้ความเข้าใจและสามารถนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม			
	3.2 บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของเยาวชนไทย เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ตระหนักถึง บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองกับบุคคลในสังคมที่อยู่ร่วมกัน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เข้ารับการอบรมมีทัศนคติที่ถูกต้องในการดำรงตนอยู่ในสังคม			
	3.3 หน้าที่และแนวทางปฏิบัติของศูนย์สวัสดิภาพเด็ก เยาวชนและสตรี กองบัญชาการตำรวจนครบาล เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกำหนดที่กฎหมาย บัญญัติไว้ และไม่ประพฤติดังปฏิบัติตนผิดกฎหมาย			
	3.4 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการคุมประพฤติและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดความตระหนัก และรับทราบถึงแนวทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการดูแลเยาวชนที่กระทำความผิด			
	3.5 กิจกรรมทัศนศึกษา เพื่อมุ่งส่งเสริมความรู้ให้ผู้เข้ารับการอบรม ได้มีโอกาส ศึกษานอกสถานที่ ได้พบเห็นและสัมผัสกับสภาพความเป็นไปของสังคมทั้งในด้านบวกและด้านลบ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เข้ารับการอบรมได้รับความรู้และสามารถกำหนดแนวทางปฏิบัติของตนเองได้			

หน่วย	องค์ประกอบ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	3.6 ข้อเสนอแนะ กิจกรรมที่ควรจัดในฐานนี้.....			
4	ความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียน			
	4.1 อบรมให้ความรู้ผู้ปกครองในเรื่องจิตวิทยาวัยรุ่น เพื่อให้ผู้ปกครองได้ทราบขั้นตอนการพัฒนาพฤติกรรมของวัยรุ่นและเกิดความเข้าใจในความเปลี่ยนแปลงของเด็กวัยรุ่น			
	4.2 อบรมให้ความรู้ผู้ปกครองในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่น และเสนอแนะแนวทางแก้ไขให้ผู้ปกครองสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้			
	4.3 อบรมเพื่อพัฒนา อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถปฏิบัติการกิจประจำวันไปได้อย่างสมบูรณ์ตลอดแผนการเรียนเพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถเรียนและดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นปกติ			
	4.4 การจัดทำโครงการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ร่วมกันระหว่างผู้ปกครอง, นักเรียนและ โรงเรียน เพื่อเสริมสร้างความมีส่วนร่วมกันในกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งจะส่งผลให้ทุกฝ่ายมีความเข้าใจที่ดีต่อกัน			
	4.5 จัดทำโครงการศูนย์ให้คำปรึกษาปัญหาด้านสุขภาพจิต เพื่อให้ นักเรียนที่จะขอรับการปรึกษา เข้าใจปัญหาของตนและสามารถแก้ปัญหาให้หลุดวงไปได้ และในที่สุดสามารถจะดำเนินชีวิตไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสมต่อไป			
	4.6 จัดทำโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียน เพื่อเป็นการรับทราบปัญหาและพฤติกรรมของนักเรียน นอกจากนั้นยังเป็นการรับทราบพัฒนาการของนักเรียนด้วย			
	4.7 ข้อเสนอแนะ กิจกรรมที่ควรจัดในฐานนี้.....			

**แบบประเมินโครงร่างชุดฝึกอบรมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของ
นักเรียนอาชีวศึกษา**

กรณีศึกษานักเรียนอาชีวศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ.

คำชี้แจง

แบบประเมินโครงร่างชุดฝึกอบรมเพื่อการแก้ไขและป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา (กรณีศึกษานักเรียนอาชีวศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ.) ใช้เพื่อประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกอบรม โดยกำหนดเป็นแบบวัดประเมินค่า 5 ระดับ เพื่อหาค่า $\bar{X}$ และ S.D. ตามองค์ประกอบต่อไปนี้

- 1.1 หลักการและเหตุผล
- 1.2 วัตถุประสงค์ทั่วไป
- 1.3 โครงสร้างของชุดฝึกอบรม
- 1.4 วิธีดำเนินการฝึกอบรม
- 1.5 สื่อ
- 1.6 การวัดและการประเมินผล
- 1.7 หน่วยการเรียนรู้ (Module) ตั้งแต่หน่วยที่ 1 – 4

ตามหัวข้อต่อไปนี้

- 1.7.1 คำอธิบายหน่วยการเรียนรู้
- 1.7.2 ชื่อกลยุทธ์
- 1.7.3 จุดประสงค์
- 1.7.4 เนื้อหา
- 1.7.5 กิจกรรม
- 1.7.6 สื่อ
- 1.7.7 การวัดและการประเมิน

แบบประเมินความเหมาะสมของ โครงร่างชุดฝึกอบรม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมบนเส้นประตามความคิดเห็นของท่าน

รายการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ชุดฝึกอบรม					
1. หลักการและเหตุผล					
2. วัตถุประสงค์ทั่วไป					
3. โครงสร้างของชุดฝึกอบรม					
4. วิธีดำเนินการฝึกอบรม					
5. สื่อ					
6. การวัดและการประเมินผล					
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1					
7. คำอธิบายหน่วยการเรียนรู้					
8. ชื่อกลยุทธ์					
9. จุดประสงค์					
10. เนื้อหา					
11. กิจกรรม					
12. สื่อ					
13. การวัดและการประเมิน					
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2					
14. คำอธิบายหน่วยการเรียนรู้					
15. ชื่อกลยุทธ์					
16. จุดประสงค์					
17. เนื้อหา					
18. กิจกรรม					
19. สื่อ					
20. การวัดและการประเมิน					

รายการประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3					
21. คำอธิบายหน่วยการเรียนรู้					
22. ชื่อกลยุทธ์					
23. จุดประสงค์					
24. เนื้อหา					
25. กิจกรรม					
26. สื่อ					
27. การวัดและการประเมิน					
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4					
28. คำอธิบายหน่วยการเรียนรู้					
29. ชื่อกลยุทธ์					
30. จุดประสงค์					
31. เนื้อหา					
32. กิจกรรม					
33. สื่อ					
34. การวัดและการประเมิน					

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

**แบบประเมินความสอดคล้องของพฤติกรรมกับข้อคำถามของแบบประเมินพฤติกรรม
ผู้เข้ารับการฝึกอบรม**

พฤติกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
คุณธรรมจริยธรรม			
1. มาโรงเรียนตรงต่อเวลา			
2. เข้าห้องเรียนตรงต่อเวลา			
3. รักษาระเบียบวินัยในแถว			
4. มีระเบียบวินัยในห้องเรียน			
5. แต่งกายสุภาพและถูกระเบียบ			
6. มีความตั้งใจ และมีสมาธิในการเรียน			
7. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย			
8. มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และให้ความช่วยเหลือผู้อื่น			
9. มีความสามัคคีและเสียสละในการทำงานเป็นหมู่คณะ			
10. ให้ความร่วมมือกับครูอาจารย์			
11. มีความซื่อสัตย์ในการทำงาน			
12. มีความกล้าหาญในทางที่ถูกที่ควร			
13. มีความสามารถในการฝึกจิตให้สงบมีสมาธิ			
14. เข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญของชาติ			
15. เข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา			
วุฒิภาวะทางอารมณ์			
16. รู้จักและยอมรับในข้อดีและข้อเสียของตนเอง			
17. รู้จักและยอมรับในข้อดีและข้อเสียของผู้อื่น			
18. สุภาพอ่อนโยน และมีสัมมาคารวะ			
19. สามารถควบคุมอารมณ์ของตนได้อย่างสม่ำเสมอ			
20. แสดงออกทางอารมณ์ต่อผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม			
21. สนองตอบอารมณ์ของผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม			
22. มีมนุษยสัมพันธ์			

พฤติกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
23. มีความเห็นใจ และรู้จักให้อภัยผู้อื่น			
24. ไม่ก้าวร้าวกับครู-อาจารย์			
25. มีความอดทน อดกลั้น ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น			
26. สามารถปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้เป็นอย่างดี			
27. ให้เกียรติและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น			
28. มีความสามารถในการประสานงานกับผู้อื่น			
29. ยอมรับ และปฏิบัติตามกฎ ระเบียบและกติกากของหมู่คณะ			
30. มีความสามารถในการแก้ปัญหาในทางสร้างสรรค์			
การรับรู้เกี่ยวกับสังคม			
31. ประพฤติตนตามกฎหมายและระเบียบของโรงเรียน			
32. ปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามวัฒนธรรมในสังคม			
33. ปฏิบัติตนตามกรอบของกฎหมายบ้านเมือง			
34. เข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ให้กับสังคม			
35. บริจาคเงินหรือสิ่งของร่วมทำบุญกุศลตามแต่โอกาสอันควร			
36. ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับผู้อื่นได้			
37. ช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อได้รับความเดือดร้อน			
38. พฤติกรรมการจับกลุ่มมั่วสุมตามป้ายรถประจำทางและท่าเรือลดลง			
39. พฤติกรรมขาดเรียนลดลง			
40. พฤติกรรมการก่อเหตุทะเลาะวิวาทภายในโรงเรียนลดลง			
41. พฤติกรรมการก่อเหตุทะเลาะวิวาทภายนอกโรงเรียนลดลง			
42. ยอมรับผิดและเต็มใจแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง			
ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครองและนักเรียน			
43. สนใจและปฏิบัติตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา			
44. มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับอาจารย์ที่ปรึกษา			

พฤติกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
45. ขอรับคำปรึกษาและคำแนะนำจากอาจารย์ประจำศูนย์ แนะแนวและให้คำปรึกษาด้านสุขภาพจิต			
46. ผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนด้วยความเต็มใจ			
47. ผู้ปกครองมีเวลาพอเพียงที่จะให้คำแนะนำกับนักเรียน			
48. นักเรียนรับฟังเหตุผลของสมาชิกในครอบครัว			
49. นักเรียนปรึกษาปัญหาด้านการเรียนกับผู้ปกครอง			
50. นักเรียนปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับผู้ปกครอง			
51. นักเรียนใช้เวลาว่างร่วมทำกิจกรรมกับครอบครัว			
52. นักเรียนช่วยเหลืองานบ้านตามที่ได้รับมอบหมาย			
53. นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับครอบครัว			
54. ผู้ปกครองสามารถให้คำแนะนำกับนักเรียนเมื่อเกิดปัญหา ขึ้นได้			
55. ผู้ปกครองคอยให้กำลังใจในการเรียนและการดำเนิน ชีวิต			
56. ผู้ปกครองติดต่อประสานงานกับโรงเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อคอยติดตามพฤติกรรมของนักเรียน			
57. ผู้ปกครองและนักเรียนรับฟังเหตุผลของกันและกัน และร่วมมือกันแก้ปัญหา			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

**แบบประเมินพฤติกรรมที่แสดงถึงแนวโน้มของการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของ
ผู้เข้ารับการฝึกอบรมการแก้ไขปัญหาและป้องกันการทะเลาะวิวาทของ
นักเรียนอาชีวศึกษา: กรณีศึกษานักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ.**

คำชี้แจง

1. แบบประเมินพฤติกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้เพื่อประเมินพฤติกรรมที่แสดงถึงแนวโน้มของการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนอาชีวศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ. เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมการแก้ไขปัญหาและก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย เป็นการช่วยพัฒนาและส่งเสริมให้นักเรียนอาชีวศึกษามีพฤติกรรมที่เหมาะสม รู้จักบทบาท หน้าที่ ของเยาวชน และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างปกติสุข และเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความลำเอียงในการประเมิน (Bias) ผู้วิจัยจึงให้ผู้ประเมิน 3 คน เป็นคณะกรรมการประเมินกลุ่มตัวอย่างทุกคนโดยใช้การสังเกตทางตรง และการสังเกตทางอ้อม คณะกรรมการประเมิน ประกอบด้วย อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์แนะแนว และอาจารย์ปกครอง
2. การตอบแบบประเมินในข้อ 1 ถึงข้อ 45 ให้คณะกรรมการประเมินใช้การสังเกตทางตรงเป็นแนวทางในการประเมิน
3. การตอบแบบประเมินในข้อ 46 ถึงข้อ 57 ให้คณะกรรมการประเมินใช้การสังเกตทางอ้อม โดยการเยี่ยมบ้านนักเรียนและสัมภาษณ์ผู้ปกครองรวม 2 ครั้ง แต่ละครั้งห่างกัน 1 เดือน เพื่อเป็นข้อมูลในการประเมิน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง กรุณากรอกข้อมูลในช่องว่างตามความเป็นจริง

ชื่อผู้รับการฝึกอบรมนาย นามสกุล

อายุ ปี เรียนชั้น ปวช./ปวส. ปีที่ สาขาวิชา

ชื่อผู้ประเมิน นาย/นาง/นางสาว นามสกุล

อายุ ปี ภูมิลำเนา ตำแหน่ง

ตอนที่ 2 ข้อมูลการประเมินผล

คำชี้แจง กรุณาประเมินพฤติกรรมของผู้รับการฝึกอบรมตามความเป็นจริง

โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนนเพียงช่องเดียว

ระดับคะแนน 5 หมายถึง ผู้รับการฝึกอบรมมีพฤติกรรมดังกล่าวมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง ผู้รับการฝึกอบรมมีพฤติกรรมดังกล่าวมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ผู้รับการฝึกอบรมมีพฤติกรรมดังกล่าวปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ผู้รับการฝึกอบรมมีพฤติกรรมดังกล่าวน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ผู้รับการฝึกอบรมมีพฤติกรรมดังกล่าวน้อยที่สุด

ตารางประเมินพฤติกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

พฤติกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
คุณธรรมจริยธรรม					
1. มาโรงเรียนตรงต่อเวลา					
2. เข้าห้องเรียนตรงต่อเวลา					
3. รักษาระเบียบวินัยในแถว					
4. มีระเบียบวินัยในห้องเรียน					
5. แต่งกายสุภาพและถูกระเบียบ					
6. มีความตั้งใจ และมีสมาธิในการเรียน					
7. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย					
8. มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และให้ความช่วยเหลือผู้อื่น					
9. มีความสามัคคีและเสียสละในการทำงานเป็นหมู่คณะ					
10. ให้ความร่วมมือกับครูอาจารย์					
11. มีความซื่อสัตย์ในการทำงาน					
12. มีความกล้าหาญในทางที่ถูกที่ควร					
13. มีความสามารถในการฝึกจิตให้สงบมีสมาธิ					
14. เข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญของชาติ					
15. เข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา					
วุฒิภาวะทางอารมณ์					
16. รู้จักและยอมรับในข้อดีและข้อเสียของตนเอง					
17. รู้จักและยอมรับในข้อดีและข้อเสียของผู้อื่น					
18. สุภาพอ่อนโยน และมีสัมมาคารวะ					
19. สามารถควบคุมอารมณ์ของตนได้อย่างสม่ำเสมอ					
20. แสดงออกทางอารมณ์ต่อผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม					
21. สนองตอบอารมณ์ของผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม					
22. มีมนุษยสัมพันธ์					
23. มีความเห็นใจ และรู้จักให้อภัยผู้อื่น					
24. ไม่ก้าวร้าวกับครู-อาจารย์					

พฤติกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
25. มีความอดทน อดกลั้น ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น					
26. สามารถปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี					
27. ให้เกียรติและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					
28. มีความสามารถในการประสานงานกับผู้อื่น					
29. ยอมรับ และปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และกติกาของ หมู่คณะ					
30. มีความสามารถในการแก้ปัญหาในทางสร้างสรรค์					
การรับรู้เกี่ยวกับสังคม					
31. ประพฤติตนตามกฎหมายและระเบียบของโรงเรียน					
32. ปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามวัฒนธรรมในสังคม					
33. ปฏิบัติตนตามกรอบของกฎหมายบ้านเมือง					
34. เข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ให้กับสังคม					
35. บริจาคเงินหรือสิ่งของร่วมทำบุญกุศลตามแต่โอกาสอัน ควร					
36. ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับผู้อื่นได้					
37. ช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อได้รับความเดือดร้อน					
38. พฤติกรรมการจับกลุ่มมั่วสุมตามป้ายรถประจำทางและ ท่าเรือลดลง					
39. พฤติกรรมขาดเรียนลดลง					
40. พฤติกรรมการก่อเหตุทะเลาะวิวาทภายในโรงเรียนลดลง					
41. พฤติกรรมการก่อเหตุทะเลาะวิวาทภายนอกโรงเรียน ลดลง					
42. ยอมรับผิดและเต็มใจแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง					
ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครองและนักเรียน					
43. สนใจและปฏิบัติตนตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา					
44. มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับอาจารย์ที่ปรึกษา					
45. ขอรับคำปรึกษาและคำแนะนำจากอาจารย์ประจำศูนย์ แนะแนวและให้คำปรึกษาด้านสุขภาพจิต					

พฤติกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
46. ผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนด้วยความเต็มใจ					
47. ผู้ปกครองมีเวลาพอเพียงที่จะให้คำแนะนำกับนักเรียน					
48. นักเรียนรับฟังเหตุผลของสมาชิกในครอบครัว					
49. นักเรียนปรึกษาปัญหาด้านการเรียนกับผู้ปกครอง					
50. นักเรียนปรึกษาปัญหส่วนตัวกับผู้ปกครอง					
51. นักเรียนใช้เวลาว่างร่วมทำกิจกรรมกับครอบครัว					
52. นักเรียนช่วยเหลืองานบ้านตามที่ได้รับมอบหมาย					
53. นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับครอบครัว					
54. ผู้ปกครองสามารถให้คำแนะนำกับนักเรียนเมื่อเกิดปัญหาขึ้นได้					
55. ผู้ปกครองคอยให้กำลังใจในการเรียนและการดำเนินชีวิต					
56. ผู้ปกครองติดต่อประสานงานกับโรงเรียนอย่างใกล้ชิดเพื่อคอยติดตามพฤติกรรมของนักเรียน					
57. ผู้ปกครองและนักเรียนรับฟังเหตุผลของกันและกันและร่วมมือกันแก้ปัญหา					

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ประเมิน

...../...../.....

แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการฝึกอบรม
การแก้ไขปัญหาและป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียน อาชีวศึกษา
กรณีศึกษานักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ.

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การประเมินอาจารย์ผู้สอน 1. มีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน 2. มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหา 3. มีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4. มีความเป็นกันเองและยอมรับฟังความคิดเห็น ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม การประเมินการจัดการเรียนการสอน 5. ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม 6. สอนโดยเน้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทักษะชีวิต และแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ร่วมกัน 7. ใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย 8. มีการสอนโดยเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก 9. มีการใช้สื่อเทคโนโลยีประกอบการฝึกอบรม 10. การฝึกอบรมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนำความรู้ไปใช้ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทได้จริง					

11. ท่านมีปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมการฝึกอบรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหการทะเลาะวิวาท
 ของนักเรียนอาชีวศึกษา โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ. อย่างไรบ้าง

.....

12. ท่านมีข้อเสนอแนะต่อการปรับปรุงชุดฝึกอบรมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหการทะเลาะ
 วิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ. อย่างไรบ้าง

.....

แบบสอบถามความคิดเห็นของวิทยาการที่มีต่อชุดฝึกอบรม
การแก้ไขปัญหาและป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียน อาชีวศึกษา
กรณีศึกษานักเรียนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ.

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สื่อและแหล่งการเรียนรู้กำหนดไว้อย่างเหมาะสมกับการเรียนรู้					
2. แนวทางการจัดการเรียนรู้ มีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
3. สาระการเรียนรู้ มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท					
4. เวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมของแต่ละหน่วยการเรียนรู้					
5. เอกสารการเรียนรู้					
6. แบบการฝึกและกรณีศึกษาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้					

7. ท่านมีปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมการฝึกอบรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ. อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

8. ท่านมีข้อเสนอแนะต่อการปรับปรุงชุดฝึกอบรมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ. อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

(สำเนา)

ที่ ศธ 0528.03/1907

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
169 ถนนลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

11 สิงหาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิจัยและขอสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
เรียน

ด้วย พ.อ.พิชัย ผลพันธุ์นิน นิติศาสตรบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนา
ชุดฝึกอบรมการแก้ไขปัญหาและป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา: กรณีศึกษานักเรียน
อาชีวศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ช่างกล ขส. ทบ ในความควบคุม
ดูแลของ รศ.ดร.กฤษณ์ คนฉลาด ประธานกรรมการ บัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็น
ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเพื่อให้ทัศนะเกี่ยวกับการทำวิจัยของ
นิติในครั้งนี้ โดยการขอสัมภาษณ์ท่าน อนึ่ง โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรม
การวิจัยของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพาเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

ผู้วิจัยโทร. 0-1988-4959

(สำเนา)

ที่ ศธ 0528.03/10๕๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
169 ถ.กลางบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

๔๑ มีนาคม 2549

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำขอขอยืมวิทยานิพนธ์และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยพันธกิจพิชัย ผลพันธิน นิติระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษาคณะบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำคุณนิตินิพนธ์ เรื่อง การพัฒนา
ชุดฝึกอบรมการแก้ไขปัญหาและป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา: กรณีศึกษานักเรียน
อาชีวศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ. ในความควบคุม
ดูแลของ รศ.ดร.คุณวุฒิ คนฉลาด ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อ
การวิจัย ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี
จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัยของนิสิตใน
ครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
กองจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมถวิล จิตควร)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและประกันคุณภาพ
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

ผู้วิจัยโทร. 0-1988-4959

รายนามผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 21 คน

รายนาม	ตำแหน่ง
1. นายแพทย์ทศพร เสรีรักษ์	ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการ 319 กระทรวงศึกษาธิการ ถ.ราชดำเนินนอก กรุงเทพฯ
2. พันเอกณรงค์ พูลสวัสดิ์	ผู้จัดการ โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ. ที่แยกเกียกกาย เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
3. นายเผ่าพงษ์สันต์ แสงหิรัญ	ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพ โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพ 4 สุขุมวิท 97/1 บางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพฯ 10260
4. นายบัญชา เกิดมณี	อธิการบดีวิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรี ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทคโนโลยี หมู่บ้านครู นายกสมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน แห่งประเทศไทย วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรี 29 ถนนเพชรเกษม 110 แขวงหนองค้างพลู เขตหนองแขม กรุงเทพฯ 10160
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ ทองงอก	อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ที่ปรึกษาด้านยุทธศาสตร์อุดมศึกษา ต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 328 ถ.ศรีอยุธยา ราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
6. พันเอก พลาวุฒิ กลับเจริญ	ผู้อำนวยการกองการศึกษา กรมยุทธศึกษา ทหารบก ถ.เทอดดำริห์ กรุงเทพฯ 10300

รายนามผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 21 คน (ต่อ)

รายนาม	ตำแหน่ง
7. พระมหาปัญญา คล้ายเดช	พระวิทยากร ค่ายธรรมะเพื่อเยาวชน วัดพืชมาราม อ.ศรีประจัน จ.สุพรรณบุรี
8. นางเน่งน้อย ฤทธิภักดี	นักวิชาการ 8 ว. สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ 10300
9. ดร.วรัทยา ธรรมกิตติภ	อาจารย์ประจำ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 50 ถ.พหลโยธิน ลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
10. พันเอก สมชัย อาขวานนท์	ผู้อำนวยการกองการศึกษา โรงเรียนช่างฝีมือทหาร กองบัญชาการทหาร สูงสุด กรุงเทพฯ 10900
11. รองศาสตราจารย์ ดร.วิกร ตันฑะวุฒินไ	หัวหน้าภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 50 ถ.พหลโยธิน ลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
12. ศาสตราจารย์ ดร.เสริณ ปุณณะหิตานนท์	ข้าราชการบำนาญ ผู้เชี่ยวชาญด้านสังคมวิทยาและอาชญาวิทยา 231 อาคารสงเคราะห์ทุ่งมหาเมฆ ซอย 15 แขวงทุ่งวัดคอน เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
13. นายจุมพล มากกุศล	หัวหน้างานปกครอง โรงเรียนกองทัพบก อุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ. 42/1 ถ.ทหาร แขวงถนนนครไชยศรี เขตคูสิต กรุงเทพฯ 10300

รายนามผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 21 คน (ต่อ)

รายนาม	ตำแหน่ง
14. นางนิภาภรณ์ ชาดยากรณ์	หัวหน้างานปกครอง โรงเรียนช่างฝีมือปฏิจวิทยา 942/1 พหลโยธิน ซอย 18 แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
15. ดร.ศุภิพร เสวตพงษ์	อาจารย์ประจำสำนักงานเลขานุการ อธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10400
16. นางสร้อยรส พลพงษ์	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10400
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิภา แก้วศรีงาม	อาจารย์ประจำ ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง บางกะปิ กรุงเทพฯ
18. คุณจุฑามาศ อินปริงกานนท์	ผู้จัดการแผนกส่งเสริมการจำหน่าย บริษัท เอ.พี. ฮอนด้า จำกัด ผู้อำนวยการจัดการแข่งขันฮอนด้าประหยัด เชื้อเพลิง 149 ถ.รอรังเก่า ต.สำโรงใต้ อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ 10130
19. พันตำรวจโท สุรศักดิ์ เลหาพิบูลย์กุล	รองผู้กำกับการกองกำกับการสวัสดิภาพเด็ก และเยาวชน กองบังคับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน ถ.ราชดำเนินนอก กรุงเทพฯ 10300

รายนามผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 21 คน (ต่อ)

รายนาม	ตำแหน่ง
20. นายมนูสิทธิ์ ยิ่งวิริยะ	ผู้ปกครองนักเรียน 39/41 ซ.วัฒนานิเวศน์ 4 แยก 1 ถ.สุทธิสารวินิจฉัย แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310
21. พันเอกหญิง ปรีธนา วัชรอุณา	ผู้ปกครองนักเรียน นักวิเคราะห์งบประมาณ กองงบประมาณ สำนักงานวิจัยและพัฒนาการทหาร กระทรวงกลาโหม ชั้น 5 อาคารสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม เมืองทองธานี ถ.แจ้งวัฒนะ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิด้านเครื่องมือ จำนวน 7 คน

รายชื่อ	ตำแหน่ง
1. พ.อ.ดร.สุชิน การสมวรรณ	ฝ่ายแผนการ ประจํากรมยุทธศึกษาทหารบก
2. พ.อ.ดร.สุรจิต อุตะภา	ฝ่ายแผนการ ประจํากองทัพบกที่ 2
3. ดร.รัชวาลย์ คัมภีราวัฒน์	อาจารย์พิเศษภาควิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. ดร.รัชพงศ์ ทาบุญ	อาจารย์พิเศษภาควิชาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
5. อาจารย์สมชาย ประภาสะโนบล	รองผู้อำนวยการ ฝ่าย กิจการนักศึกษา โรงเรียนช่างฝีมือปทุมธานี
6. อาจารย์กฤษณา แจ่มโสภณ	นักวิชาการ 8 ว หัวหน้ากลุ่มงานกิจการนักศึกษา สำนักบริหารงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน
7. พระอาจารย์มิ่งขวัญ จิตฺติโล (บุรุษเลี่ยม)	พระวิทยากร วัดปัญญานันทาราม

ภาคผนวก ง

แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมเพื่อการวิจัย

(สำเนา)

แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

มหาวิทยาลัยบูรพา

1. ชื่อวิทยานิพนธ์:

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ (ภาษาไทย) การพัฒนาชุดฝึกอบรมการแก้ไขปัญหและป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา กรณีศึกษานักเรียนอาชีวศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ชส.ทบ.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ (ภาษาอังกฤษ) DEVELOPMENTAL TRAINING PROGRAM FOR RESOLUTION AND PREVENTION ON JUVENILE DELINQUENCY PROBLEMS AMONG VOCATIONAL STUDENTS: A CASE STUDY OF VOCATIONAL STUDENTS (INDUSTRIAL CURRICULUM) IN ARMY TRANSPORTATION ENGINEERING SCHOOL

2. ชื่อผู้จัดทำ (นาย,นาง,นางสาว): พ.อ.พิชัย ผลพันธุ์

หลักสูตร การศึกษาศาสตรบัณฑิต

☐ ภาคปกติ

สาขาวิชา การบริหารการศึกษา

☒ ภาคพิเศษ

คณะ/วิทยาลัย ศึกษาศาสตร์

รหัสประจำตัว 46820171

3. หน่วยงานที่สังกัด:

4. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย:

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย ได้พิจารณารายละเอียดวิทยานิพนธ์ เรื่องดังกล่าวข้างต้นแล้ว ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ

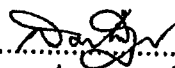
- 1) การเคารพในศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างการวิจัย
- 2) วิธีการอย่างเหมาะสมในการได้รับความยินยอมจากกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าร่วมโครงการวิจัย (Informed consent) รวมทั้งการปกป้องสิทธิประโยชน์และรักษาความลับของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
- 3) การดำเนินการวิจัยอย่างเหมาะสม เพื่อไม่ก่อความเสียหายต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่มีชีวิต หรือ ไม่มีชีวิต

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มีมติเห็นชอบ ดังนี้

(✓) รับรองโครงการวิจัย

() ไม่รับรอง

5. วันที่ให้การรับรอง:.....ปี.....เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2548

ลงนาม

(ศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ พันธุ์วัฒนา)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

ลงนาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมถวิล จริตกร)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและประกันคุณภาพ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา